

กฎหมายก่อการร้ายของประเทศอังกฤษ

3.1 การก่อการร้ายในประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษ ในอดีตแต่เดิมนั้น ลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้น มักมีเหตุผลในทางการเมืองหรือมีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง โดยมีลักษณะของการขัดแย้งกันในลักษณะท้องถิ่นหรือภายในประเทศของตน ทำให้ประเทศอังกฤษต้องเผชิญกับปัญหานี้มาอย่างยาวนาน ซึ่งอาจพิจารณาได้เป็น 2 กรณี¹

1. การเป็นประเทศล่าอาณานิคม

ในอดีตประเทศอังกฤษหรือจักรวรรดิอังกฤษ ในยุคล่าอาณานิคมได้ออกไปล่าอาณานิคมในหลายพื้นที่ของโลก ไม่ว่าจะเป็นในแอฟริกาและเอเชีย เช่น ในประเทศเคนยา มาเลเซีย เป็นต้น เมื่ออังกฤษเข้าปกครองในประเทศที่ถูกล่าอาณานิคม ก็ย่อมมีการต่อต้านหรือการไม่ยอมรับจากกลุ่มคนในประเทศนั้นๆ การต่อต้านการล่าอาณานิคมจึงย่อมเกิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ทางการเมืองเป็นหลักจากการที่อังกฤษต้องประสบการต่อต้านดังกล่าว จึงทำให้อังกฤษสั่งสมประสบการณ์และทำให้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายในการต่อต้านการก่อการร้ายในพื้นที่นั้นๆ โดยมีการกำหนดมาตรการตอบโต้ เช่น การใช้กองกำลังพิเศษ เทคนิคในการสืบสวนสอบสวนและการฝึกกำลังระหว่างตำรวจกับทหาร

2. การเข้าปกครองประเทศไอร์แลนด์เหนือ

การที่อังกฤษเข้าปกครองประเทศต่างๆ ที่เรียกว่า ประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองต่อประเทศไอร์แลนด์เหนือมากกว่าสามศตวรรษ มีการต่อต้านการปกครองโดยก่อเหตุรุนแรงต่างๆ มากมาย ได้นำอังกฤษสู่ความรุนแรงทางการเมืองมาอย่างยาวนาน เกิดขบวนการที่ต่อต้านการปกครองโดยอังกฤษที่เรียกว่า ขบวนการ IRA² (Irish Republican Army) เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี 1968 โดยเป็นขบวนการที่พยายามแยกประเทศไอร์แลนด์เหนือออกจากการปกครองของอังกฤษ เป็นกลุ่มก่อการร้ายซึ่งมีกองกำลังคล้ายทหาร โดยต่อต้านการรวมกันระหว่างไอร์แลนด์เหนือกับอังกฤษและไม่ยอมรับอำนาจการปกครองของอังกฤษที่มีต่อไอร์แลนด์เหนือ โดยการต่อสู้ก็ใช้

---

¹ Clive Walker, "Terrorism and Criminal Justice : Past, Present and Future", *Crim.L.R.* (May 2004) : 312.

² < <http://www.essayarchive.com/view.php?p=MjYzMDY=&s=31>>, Oct 2005.

หลากหลายวิธี เช่น การลอบวางระเบิด การต่อสู้แบบกองโจร การลอบสังหาร และการพยายามในการลอบสังหาร เพื่อสร้างสถานการณ์ให้ปั่นป่วนทั้งในอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ ขบวนการ IRA ได้ทำการต่อสู้กับรัฐบาลอังกฤษมาอย่างยาวนาน โดยเข้ามาปฏิบัติการในประเทศอังกฤษ โดยในการปฏิบัติการมักใช้วิธีการวางระเบิดสถานที่ต่างๆ เช่น การวางระเบิดดับในเมืองเบอร์มิงแฮม ในเดือนพฤศจิกายนปี 1974

จากการที่อังกฤษต้องประสบกับปัญหาดังกล่าว จึงทำให้อังกฤษมีประสบการณ์และต้องพยายามหาวิธีการในการแก้ปัญหาโดยพัฒนาเป็นลำดับ โดยมีมาตรการต่างๆ ทั้งที่ยังใช้และยกเลิกไป ตามการเปลี่ยนแปลงหรือการบังคับใช้กฎหมายในแต่ละยุคสมัย เช่น การพิจารณาคดีโดยไม่มีลูกขุน การให้อำนาจพิเศษแก่ตำรวจ การกักขังโดยไม่มีการพิจารณาคดี การกักขังโดยทารุณ โดยบทบัญญัติเหล่านี้ก็มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแต่เดิมมักจะใช้ข้อบังคับมาตรการต่างๆ หรือเป็นบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการชั่วคราวหรือบังคับใช้ในช่วงเวลาหนึ่งหรือใช้กับสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เช่น บทบัญญัติบังคับเฉพาะต่อประเทศไอร์แลนด์เหนือมี Northern Ireland Act (1973-1998) หรือในบางบทบัญญัติก็มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เช่น The Prevention of Terrorism Act ซึ่งเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ปี 1974 โดยสืบเนื่องจากผลกระทบต่อการตายของผู้คนจากการระเบิดดับที่เมืองเบอร์มิงแฮม ในปี 1974 และที่สำคัญการพัฒนาการต่างๆ ก็เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์หรือจากนักกฎหมายที่พยายามสร้างบทบัญญัติเพื่อบังคับใช้กับการก่อการร้ายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดทำรายงานทบทวนบทบัญญัติที่ต่อต้านการก่อการร้ายและจัดพิมพ์ขึ้นในปี 1996 โดยท่านลอร์ด ลอยด์ (Lord Lloyd) โดยมีผู้ช่วยคือ Mr. Justice Kerr³ ,

จนทำให้เกิดการปฏิรูปกฎหมายเป็น Terrorism Act 2000 ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่บัญญัติบังคับใช้อย่างเป็นทางการ เริ่มบังคับใช้ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2001 นอกจากนี้ก็ยังมีการบัญญัติบทกฎหมายเพิ่มเติมอีกใน Anti-Terrorism , Crime and Security Act 2001 และล่าสุดใน The Prevention of Terrorism Acts 2005 ไม่เพียงแต่การจัดทำบทกฎหมายขึ้นมาเท่านั้น ประเทศอังกฤษยังได้มีการจัดตั้งหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะในส่วนของตำรวจเพื่อรับผิดชอบและมีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและแก้ปัญหาในเรื่องนี้

การก่อการร้ายในประเทศอังกฤษนั้น จึงมีจุดเริ่มต้นจากการต่อต้านรัฐบาล ต่อต้านการปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองเป็นหลักและมีลักษณะกระทำการในประเทศของตนหรือพื้นที่ที่ตนเกี่ยวข้อง โดยกลุ่มต่อต้านก็พยายามใช้วิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวางระเบิด , การลอบสังหาร , การต่อสู้แบบกองโจร โดยเฉพาะขบวนการ IRA นั้น เป้าหมายมิได้มุ่งแต่เฉพาะเจ้าหน้าที่หรือ

³ Clive Walker, *supra* note 1, p.313.

สถานที่ราชการเท่านั้น เพื่อให้เกิดความปั่นป่วน ความอลหม่าน ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความไม่มั่นคงในการบริหารประเทศ จึงมักก่อเหตุต่อสถานที่ต่างๆไปไม่ว่าจะเป็นสาธารณะสถานต่างๆ เช่นห้างสรรพสินค้า ภัตตาคาร ผับ ถนนที่ใช้สัญจรหรือย่านธุรกิจ ซึ่งทำให้มีประชาชนผู้บริสุทธิ์บาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมากและสร้างความเสียหายเป็นจำนวนมหาศาล นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ขบวนการ IRA ลอบวางระเบิดมานับครั้งไม่ถ้วน ซึ่งทำให้เห็นว่าอังกฤษต้องเผชิญต่อการก่อการร้ายมาอย่างยาวนาน มีผู้คนบาดเจ็บล้มตายและเสียหายเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะอังกฤษจะใช้มาตรการต่างๆ มากมาย ทั้งการเจรจาต่อรองจนเกิดมีการทำข้อตกลงกันหลายครั้ง เช่น การเจรจายุติยิงหลายๆ ครั้ง การทำข้อตกลงที่กรุงเบลฟาสต์ในปี 1998 แต่ก็มีการละเมิดข้อตกลงหลายครั้ง จนมีการบังคับใช้กฎหมายต่อต้านการก่อการร้าย (Terrorism Act) ซึ่งเป็นอีกมาตรการทางกฎหมายในอันที่จะลงโทษผู้ก่อการร้าย โดยเป็นบทกฎหมายที่พัฒนาขึ้น นอกเหนือจากการลงโทษกลุ่มก่อการร้ายที่ปฏิบัติการในอังกฤษ เช่น ขบวนการ IRA ซึ่งมีลักษณะภายในประเทศ หรือในระดับท้องถิ่นแล้วยังรวมถึงการบังคับใช้กับกลุ่มก่อการร้ายระหว่างประเทศ เช่น กลุ่มอัลไคดา (Al Qaida) รวมถึงมีบทบัญญัติที่ใช้แทนข้อบังคับต่างๆ ที่ใช้กับประเทศไอร์แลนด์เหนือ แต่ในการก่อการร้ายก็มีวิวัฒนาการ กล่าวคือ กลุ่มผู้ก่อการร้าย ก็เริ่มใช้วิธีการก่อการร้ายใหม่ๆ ทั้งนี้โดยอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปฏิบัติการ การหลบหนี นอกเหนือจากการใช้อาวุธหรือระเบิด ยุทธวิธีก็เริ่มเปลี่ยนแปลงและมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังมีเป้าหมายเช่นเดิม เพื่อให้เกิดความเสียหาย ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งของรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ และประชาชนผู้บริสุทธิ์ และกลุ่มก่อการร้ายก็พัฒนาออกไป ไม่เพียงแต่มีกลุ่มก่อการร้ายที่ปฏิบัติการภายในประเทศหรือในภูมิภาคของตนเท่านั้น ยังมีกลุ่มก่อการร้ายที่มีลักษณะปฏิบัติการในต่างประเทศหรือภูมิภาคอื่นของโลก หาใช่การต่อสู้กับรัฐบาลของประเทศตนเองอีกต่อไป กลายเป็นต่อสู้กับรัฐบาลของประเทศอื่นที่มีความขัดแย้งต่อกันในลักษณะของการเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน หรืออาจเรียกได้ว่า การก่อการร้ายได้พัฒนาขึ้นโดยมีลักษณะของการคุกคามในหลายรูปแบบ ไม่จำกัดเครื่องมือ ไม่จำกัดรูปแบบในการปฏิบัติการและการดำเนินงาน และไม่จำกัดสถานที่ โดยมีมูลเหตุจูงใจจากในเรื่องอุดมคติทางศาสนาและวัฒนธรรมมากกว่าในเรื่องของชาตินิยมหรืออุดมคติในทางการเมือง ซึ่งถือเป็นรูปแบบของการก่อการร้ายในสหัสวรรษที่สาม⁴ เช่น กลุ่มอัลไคดา ของนายอุสมาน บินลาเดน

นอกจากบทกฎหมายข้างต้นแล้ว ประเทศอังกฤษต้องปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหาในหลายประการ ทั้งในด้านการป้องกันและการลงโทษ โดยมีบทบัญญัติเพิ่มเติมอีกใน Anti-terrorism และ Crime and Security Act 2001 เป็นการเพิ่มมาตรการที่จะบังคับใช้ในเรื่องทรัพย์สินของกลุ่มก่อการ

⁴ Ibid. p.314.

ร้าย รวมถึงในเรื่องต่างๆ เช่น ความปลอดภัยในเรื่องเกี่ยวกับนิวเคลียร์และธุรกิจการบิน , ความปลอดภัยในเรื่องของวัตถุอันตราย ที่อาจเป็นเป้าหมายหรือถูกใช้โดยกลุ่มก่อการร้าย , การได้รับข้อมูลของหน่วยงานของรัฐในการต่อสู้กับภัยคุกคามการก่อการร้าย , ขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจในบางประการที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนและป้องกันการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายหรืออาชญากรรมร้ายแรงอื่นๆ⁵ และจากโคกนาฏกรรมครั้งล่าสุด (การระเบิดในกรุงลอนดอนเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2548) ทำให้ต้องมีการแก้ไขบทบัญญัติ เป็น The Prevention of Terrorism Act 2005 ซึ่งเป็นการยกเลิกอำนาจตามส่วนที่ 4 ของ Anti-terrorism , Crime and Security Act 2001 โดยส่วนที่ 4 นี้เป็นเรื่องของการเข้าเมืองและการลี้ภัยการปฏิบัติต่อผู้ที่ต้องสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้ายสากลและแทนที่โดยมาตรการในเรื่องการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าบุคคลนั้นตกเป็นผู้ต้องสงสัยโดยไม่ว่าจะเป็นคนต่างชาติ หรือคนอังกฤษก็ตามและโดยไม่ว่าจะเป็นลักษณะการก่อการร้ายทั้งภายในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นการแก้ไขจากเหตุการณ์ระเบิดพลีชีพในกรุงลอนดอนประเทศอังกฤษเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2548 ที่ผู้กระทำเป็นคนอังกฤษเชื้อสายมุสลิม โดยมีสายสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกลุ่มก่อการร้ายระหว่างประเทศ ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าการก่อการร้ายในประเทศอังกฤษได้พัฒนาออกไปมากและเป็นแนวโน้มหรือรูปแบบของการก่อการร้ายในปัจจุบัน

3.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายในประเทศอังกฤษ

ในอดีตประเทศอังกฤษต่อสู้กับการก่อการร้ายมายาวนาน สำหรับมาตรการทางกฎหมายที่ใช้มักมีบัญญัติลักษณะเป็นการชั่วคราว และมีการกำหนดให้ใช้เฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง เช่น มาตรการใช้บังคับเฉพาะอังกฤษ หรือบังคับใช้เฉพาะในไอร์แลนด์เหนือ โดยมีบทบัญญัติที่สำคัญ เช่น Northern Ireland Act หรือ The Prevention of Terrorism Act 1989 บทบัญญัติที่ใช้เฉพาะในอังกฤษ ปัจจุบันบทประเทศอังกฤษได้บัญญัติกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการถาวร โดยลำดับได้ดังนี้

3.2.1 Terrorism Act 2000

3.2.2 Anti-Terrorism, Crime and Security Act 2001

3.2.3 The Prevention of Terrorism Act 2005

---

⁵ <<http://www.homeoffice.gov.uk/security/terrorism-and-the-law/anti-terrorism-cri...>>, Oct05.

3.2.1 Terrorism Act 2000

มีผลบังคับใช้เดือนกุมภาพันธ์ 2001 โดยแบ่งบทบัญญัติออกเป็น 8 ส่วน มี 6 เนื้อหาหลัก⁶ และถือว่ายกเลิก The Prevention of Terrorism Act 1989 ใน Terrorism Act นี้ได้กำหนดมาตรการที่ใช้ในประเทศอังกฤษ และมาตรการที่ใช้เฉพาะประเทศไอร์แลนด์เหนือ ได้ให้คำนิยาม “การก่อการร้าย” และพยายามนำมาตราการเข้าสู่อำนาจของศาลหรือระบบกึ่งศาล เช่น การมีคณะกรรมการอิสระเป็นผู้พิจารณาออกคำสั่งให้คณะบุคคลใด เป็นกลุ่มก่อการร้ายต้องห้ามตามกฎหมาย ขณะเดียวกันศาลมีอำนาจพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายในกรณีที่ตำรวจต้องการใช้อำนาจควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยต่อหลังจากควบคุมตัวครบ 48 ชม. นับแต่จับกุม ถือเป็นครั้งแรกที่ได้บัญญัติกฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายอยู่ในบทบัญญัติเดียวกันโดยใช้บังคับกับอังกฤษ และไอร์แลนด์เหนือ เฉพาะส่วนที่ 7 (part VII) ใช้กับไอร์แลนด์เหนือเท่านั้น

เนื่องจากตามกฎหมาย Terrorism Act 2000 นั้น มีการบัญญัติทั้งในส่วนที่เป็นกฎหมายสาระบัญญัติ และกฎหมายวิธีสบัญญัติ ดังนั้นจึงขอแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ส่วนกฎหมายสาระบัญญัติ โดยจะเป็นในส่วนของการกำหนดฐานความผิด
2. ส่วนกฎหมายวิธีสบัญญัติ ซึ่งจะเป็นในส่วนของการดำเนินการฟ้องคดีอาญาผู้กระทำความผิด

เช่น การจับ การค้น การคุมตัว เป็นต้น

1. ส่วนกฎหมายสาระบัญญัติ

1.1 การกำหนดให้องค์กรใดหรือกลุ่มบุคคลใดเป็นกลุ่มก่อการร้าย (Proscribed Organizations)

องค์กรใดหรือกลุ่มบุคคลใดก็ตามที่กระทำการหรือมีส่วนร่วมในการกระทำลักษณะของการก่อการร้าย การเตรียมในลักษณะการก่อการร้าย การส่งเสริมหรือสนับสนุนการก่อการร้าย หรือไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย⁷ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ⁸

⁶ Clive Walker, *supra note 1*, p.318.

⁷ Section 3 (5) For the purposes of subsection (4) an organization is concerned in terrorism if it-

- (a) commits or participates in acts of terrorism,
- (b) prepares for terrorism,
- (c) promotes or encourages terrorism, or
- (d) is otherwise concerned in terrorism.

เป็นผู้มีอำนาจกำหนดให้องค์กรหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าวเป็นกลุ่มก่อการร้าย และมีอำนาจสั่งเพิกถอน การกำหนดเป็นกลุ่มก่อการร้ายด้วย โดยผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ได้แก่ องค์กรที่ ถูกกำหนด หรือบุคคลใดที่ได้รับผลกระทบจากการกำหนดให้เป็นกลุ่มก่อการร้าย⁹ พร้อมทั้งสามารถ อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการ Proscribed Organizations Appeal Commission¹⁰ ในกรณีที่ไม่ได้ รับการเพิกถอนจากการกำหนดเป็นกลุ่มก่อการร้าย

เมื่อองค์กรใดหรือกลุ่มบุคคลใดถูกกำหนดเป็นกลุ่มก่อการร้ายแล้ว ผู้ที่เป็นสมาชิก ผู้สนับสนุน ต่อกลุ่มก่อการร้ายถือว่ามีความผิด โดยผู้เป็นสมาชิกหรืออ้างตัวว่าเป็นสมาชิกของกลุ่ม ก่อการร้ายนั้น ต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹¹ บุคคลกระทำความผิดฐานเป็น

---

⁸ Section3 (3) The Secretary of State may by order-

- (a) add an organization to Schedule 2;
- (b) remove an organisation from that Schedule;
- (c) amend that Schedule in some other way.

(4) The Secretary of State may exercise his power under subsection (3) (a) in respect of an organisation only if he believes that it is concerned in terrorism.

⁹ Section4 (1) An application may be made to the Secretary of State for the exercise of his power under section3 (3) (b) to remove an organization from Schedule 2.

(2) An application may be made by-

- (a) the organization, or
- (b) any person affected by the organization's proscription.

¹⁰ Section5 (1) There shall be a commission, to be known as the Proscribed Organisations Appeal Commission.

(2) Where an application under section 4 has been refused, the applicant may appeal to the Commission.

¹¹ Section11 (1) A person commits an offence if he belongs or professes to belong to a proscribed organisation.

(3) A person guilty of an offence under this section shall be liable-

(a) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding ten years, to a fine or to both, or

ผู้สนับสนุนเมื่อทำการชักชวน อุปการะกลุ่มก่อการร้ายโดยให้เงินหรือทรัพย์สินอื่น หรือ โดยประการอื่น กระทำการเตรียม จัดหา ช่วยเหลือในการเตรียมหรือจัดการ การประชุม โดยรู้ว่าเป็นการสนับสนุน หรือเป็นการประชุมของบุคคลที่เป็นสมาชิกหรืออ้างตัวว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มก่อการร้าย โดยผู้สนับสนุนต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹²

(ความผิดเกี่ยวกับการก่อร้ายตาม Terrorism Act 2000 นี้เป็นความผิดที่จัดอยู่ในประเภทที่อาจได้รับการพิจารณาโดยวิธีอินไดเมนท์หรือซัมมารี¹³ (offences triable either way) ซึ่งเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาล Magistrate Court วิธีอินไดเมนท์ (conviction on indictment) เป็นการพิจารณาคดีโดยคณะลูกขุนเนื่องจากเป็นคดีที่มีอัตราโทษสูง สำหรับวิธีซัมมารี (on summary

---

(b) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months, to a fine not exceeding the statutory maximum or to both.

¹² Section 12 (1) A person commits an offence if-

(a) he invites support for a proscribed organisation, and

(b) the support is not, or is not restricted to, the provision of money or other property (within the meaning of section 15).

(2) A person commits an offence if he arranges, manages or assists in arranging or managing a meeting which he knows is-

(a) to support a proscribed organisation,

(b) to further the activities of a proscribed organisation, or

(c) to be addressed by a person who belongs or professes to belong to a proscribed organisation.

(3) A person commits an offence if he addresses a meeting and the purpose of his address is to encourage support for a proscribed organisation or to further its activities.

(6) A person guilty of an offence under this section shall be liable-

(a) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding ten years, to a fine or to both, or

(b) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months, to a fine not exceeding the statutory maximum or to both.

¹³ สุนัย มโนมัยอุดม, ระบบกฎหมายอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2545) น.195-197.

conviction) เป็นการพิจารณาและพิพากษาคดีโดยไม่มีลูกขุนหรือเป็นการพิจารณาคดีโดยรวบรัด เนื่องจากเป็นความผิดที่มีโทษไม่รุนแรง โดยศาลจะพิจารณาก่อนว่าจะใช้วิธีพิจารณาแบบใดที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากลักษณะของความผิดที่อุกฉกรรจ์หรือไม่ รวมถึงการสอบถามจากโจทก์และจำเลยด้วย) รวมถึงในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยในที่สาธารณะว่าผู้ใดก็ตามสวมใส่เสื้อผ้า หรือมีสิ่งของที่แสดงสัญลักษณ์ว่าเป็นสมาชิกหรือผู้สนับสนุนกลุ่มก่อการร้ายก็มีความผิดในกรณีเช่นนี้ได้¹⁴

1.2 การจัดการกับทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย

จากบทบัญญัติมาตรา 14¹⁵ แห่ง Terrorism Act 2000 ได้กำหนดให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย อันได้แก่ เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดอันอาจนำไปใช้ เพื่อความมุ่งหมายในการก่อการร้าย รวมทั้งเงินที่ได้จากการปฏิบัติการกิจการก่อการร้ายและเงินที่ได้จากการกระทำใดๆ โดยมุ่งหมายเพื่อการก่อการร้าย พร้อมทั้งกำหนดความผิดของผู้ที่ชักชวนบุคคลอื่นให้จัดหาเงินหรือทรัพย์สินเพื่อนำมาใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะนำมาใช้เพื่อการก่อการร้าย¹⁶ หรือ ในกรณีที่ผู้ได้รับเงินหรือ

¹⁴ Section 13(1) A person in a public place commits an offence if he-

(a) wears an item of clothing, or

(b) wears, carries or displays an article, in such a way or in such circumstances

as to arouse reasonable suspicion that he is a member or supporter of a proscribed organisation.

(3) A person guilty of an offence under this section shall be liable on summary conviction to-

(a) imprisonment for a term not exceeding six months,

(b) a fine not exceeding level 5 on the standard scale, or

(c) both

¹⁵ Section 14(1) In this Act "terrorist property" means-

(a) money or other property which is likely to be used for the purposes of terrorism (including any resources of a proscribed organisation),

(b) proceeds of the commission of acts of terrorism, and

(c) proceeds of acts carried out for the purposes of terrorism.

¹⁶ Section 15(1) A person commits an offence if he-

(a) invites another to provide money or other property, and

ทรัพย์สิน เพื่อนำมาใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะนำมาใช้ เพื่อการก่อการร้าย บุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา 15(2)¹⁷

กรณีมาตรา 15(3)¹⁸ ผู้ใดจัดหาเงินหรือทรัพย์สินอื่นโดยรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะนำไปใช้เพื่อการก่อการร้ายก็มีความผิดตาม (3) นี้

การใช้และการครอบครอง ตามมาตรา16(1)¹⁹ ผู้ใดใช้เงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อการก่อการร้ายผู้นั้นมีความผิด และ มาตรา16 (2)²⁰ ผู้ใดครอบครองเงินทรัพย์สินอื่นใดเพื่อใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะนำมาใช้เพื่อการก่อการร้ายผู้นั้นมีความผิด

การเตรียมเงินทุน²¹ตามมาตรา17 กำหนดให้บุคคลใดก็ตามเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมซึ่งเงินหรือทรัพย์สินอื่นให้แก่ผู้อื่นและรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจถูกนำไปใช้เพื่อการก่อการร้าย ผู้นั้นก็มีความผิดตามมาตรานี้

(b) intends that it should be used, or has reasonable cause to suspect that it may be used, for the purposes of terrorism.

¹⁷ Section15(2) A person commits an offence if he-

(a) receives money or other property, and

(b) intends that it should be used, or has reasonable cause to suspect that it may be used, for the purposes of terrorism.

¹⁸ Section15(3) A person commits an offence if he-

(a) provides money or other property, and

(b) knows or has reasonable cause to suspect that it will or may be used for the purposes of terrorism.

¹⁹ Section16(1) A person commits an offence if he uses money or other property for the purposes of terrorism.

²⁰ Section16(2) A person commits an offence if he-

(a) possesses money or other property, and

(b) intends that it should be used, or has reasonable cause to suspect that it may be used, for the purposes of terrorism.

²¹ Section17 A person commits an offence if-

(a) he enters into or becomes concerned in an arrangement as a result of which money or other property is made available or is to be made available to another, and

ความผิดฐานฟอกเงิน²² ตามมาตรา 18 ผู้ใดเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับเพื่อช่วยในการจัดการ เก็บรักษา ควบคุมซึ่งทรัพย์สินของผู้ก่อการร้ายโดย การปกปิดซ่อนเร้น ยักย้ายจากเขตอำนาจของ ศาล โอนไปยังบุคคลที่จัดตั้งขึ้น หรือโดยประการอื่น โดยผู้กระทำความผิดมาตรา 15 ถึง มาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ²³

การยึดอายัดเงิน (Cash) ผู้ก่อการร้าย (Seizure of terrorist cash) ตามมาตรา 24²⁴ ของ Terrorism Act 2000 นิยามถึง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยึดเงินผู้ก่อการร้าย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร และเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และนิยามคำว่าเงิน ได้แก่

(b) he knows or has reasonable cause to suspect that it will or may be used for the purposes of terrorism.

²² Section 18(1) A person commits an offence if he enters into or becomes concerned in an arrangement which facilitates the retention or control by or on behalf of another person of terrorist property-

- (a) by concealment,
- (b) by removal from the jurisdiction,
- (c) by transfer to nominees, or
- (d) in any other way

²³ Section 22 A person guilty of an offence under any of sections 15 to 18 shall be liable-

(a) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding 14 years, to a fine or to both, or

(b) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months, to a fine not exceeding the statutory maximum or to both.

(b) any matter on which the suspicion or belief is based.

²⁴ Section 24(1) In section 25 to 31 "authorized officer" means any of the following-

- (a) a constable,
- (b) a customs officer, and
- (c) an immigration officer.

Section 24(2) In section 25 to 31 "cash" means-

ก. เหรียญ หรือธนบัตรไม่ว่าจะเป็นสกุลเงินใด

ข. ธนาณัติ

ค. เช็คเดินทาง

ง. ตั๋วแลกเงินของธนาคาร

จ. สิ่งอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศจะมีคำสั่งโดย มาตรา 25²⁵ ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ทำการยึดและอายัดเงินนั้นไว้ ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเจตนาเพื่อจะใช้ ในการก่อการร้าย เป็นเงินของกลุ่มก่อการร้ายต้องห้าม หรือ เป็นทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย ตามความหมายของ มาตรา 14(1) (b) หรือ (c) ซึ่งหมายถึง เงินที่ได้จากการกระทำการก่อการร้าย หรือ เงินที่ได้จากการกระทำใด ๆ โดยมีมุ่งหมายเพื่อก่อการก่อการร้าย โดยมาตรา 25(4)²⁶ เจ้าหน้าที่จะทำการยึดอายัดเงินไว้ได้เพียงไม่เกิน 48 ชั่วโมงในกรณีที่ต้องการยึดหรืออายัดต่อไป เจ้าหน้าที่ หรือคณะกรรมการภาชีศุลกากร อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้อายัดเงินนั้นต่อไป²⁷ ถ้าเป็นที่พอใจของศาลว่า มีเหตุอันควรสงสัยตามที่เจ้าหน้าที่ร้องขอและเหตุอันควรสงสัยดังกล่าวอาจทำให้ การสอบสวนทราบถึงที่มาที่ไปของเงิน

(a) coins and notes in any currency,

(b) postal orders,

(c) travellers' cheques,

(d) bankers' drafts, and

(e) such other kinds of monetary instrument as the Secretary of State may specify by order.

²⁵ Section 25(1) An authorized officer may seize and detain any cash to which this section applies if he has reasonable grounds for suspecting that-

(a) it is intended to be used for the purposes of terrorism,

(b) it forms the whole or part of the resources of a proscribed organisation, or

(c) it is terrorist property within the meaning given in section 14(1)(b) or (c).

²⁶ Section 25(4) Subject to subsection (5), cash seized under this section shall be released not later than the end of the period of 48 hours beginning with the time when it is seized.

²⁷ Section 26(1) An authorized officer or the Commissioners of Customs and Excise may apply to a magistrates' court for an order under this section in relation to cash seized under section 25.

นั้น²⁸ ศาลอาจมีคำสั่งให้อายัดเงินนั้นต่อไปโดยระยะเวลาไว้ในคำสั่งหรือกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ไม่เกิน 3 เดือนนับแต่วันที่มีคำสั่ง และให้เจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่คำสั่งระบุไว้²⁹ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่อาจร้องขอคำสั่งหลายครั้งก็ได้ ทั้งนี้จะอายัดเงินไว้เกินกว่า 2 ปีนับแต่วันที่มีคำสั่งครั้งแรกไม่ได้³⁰

การริบเงินของผู้ก่อการร้ายที่ถูกยึดหรืออายัดตามมาตรา 25 โดยมาตรา 28 (1)³¹ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่สามารถร้องขอต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งริบเงินตามที่ได้มีการยึดหรืออายัดตามมาตรา 25 ได้ โดยศาลจะรับคำร้องก็ต่อเมื่อแสดงต่อศาลจนเป็นที่พอใจว่าเงินนั้น อยู่ในความหมายตามที่

²⁸ Section 26 (3) An application for an order under this section may be granted only if the court is satisfied-

(a) that there are reasonable grounds to suspect that the cash is cash of a kind mentioned in section 25(1)(a),(b) or (c), and

(b) that the continued detention of the cash is justified pending completion of an investigation of its origin or derivation or pending a determination whether to institute criminal proceedings (whether in the United Kingdom or elsewhere) which relate to the cash.

²⁹ Section 26(2) An order under this section-

(a) shall authorize the further detention under section 25 of the cash to which it relates for a period specified in the order,

(b) shall specify a period which ends not later than the end of the period of three months beginning with the date of the order, and

(c) shall require notice to be given to the person from whom the cash was seized and to any other person who is affected by and specified in the order.

³⁰ Section 26(4) More than one order may be made under this section in relation to particular cash; but cash shall not be detained by virtue of an order under this section after the end of the period of two years beginning with the date when the first order under this section was made in relation to it.

³¹ Section 28 (1) An authorized officer or the Commissioners of Customs and Excise may apply to a magistrates' court, or in Scotland the procurator fiscal may apply to the sheriff, for an order forfeiting cash being detained under section 25.

กำหนดไว้ในมาตรา 25(1)(a),(b), หรือ(c)³² ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งจะต้องเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นและบุคคลที่อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียได้แถลงต่อศาล³³ ทั้งนี้ศาลอาจมีคำสั่งได้ ไม่ว่าจะมีการดำเนินการทางกฎหมายกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเงินนั้นหรือไม่³⁴

1.3 การบัญญัติฐานความผิดเพิ่มเติม

อยู่ในส่วนที่ 6 มีการบัญญัติเพิ่มฐานความผิดผู้ก่อการร้าย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอาวุธ โดยแบ่งฐานความผิดออกเป็น

ให้การฝึกอาวุธ³⁵ ตามมาตรา54(1) ผู้ใดให้การฝึกการใช้ซึ่ง อาวุธปืน, วัตถุระเบิด หรือ อาวุธเคมี อาวุธชีวภาพ อาวุธนิวเคลียร์ ผู้นั้นกระทำความผิด

รับการฝึกอาวุธ³⁶ ตามมาตรา54(2) ผู้ใดรับการฝึก การทำหรือการใช้ซึ่งอาวุธปืน, วัตถุระเบิด หรืออาวุธเคมี อาวุธชีวภาพ อาวุธนิวเคลียร์ ผู้นั้นกระทำความผิดชักชวนผู้อื่นให้รับการฝึกอาวุธ³⁷ ผู้ใด

³² Section28 (2) A magistrates' court or the sheriff may grant an application only if satisfied on the balance of probabilities that the cash is cash of a kind mentioned in section 25(1)(a), (b) or (c).

³³ Section28 (3) Before making an order under this section, a magistrates' court or the sheriff must give an opportunity to be heard to any person-

(a) who is not a party to the proceedings, and

(b) who claims to be the owner of or otherwise interested in any of the cash which can be forfeited under this section.

³⁴ Section 28 (4) An order may be made under this section whether or not proceedings are brought against any person for an offence with which the cash is connected.

³⁵ Section54 (1) A person commits an offence if he provides instruction or training in the making or use of-

(a) firearms

(b) explosives, or

(c) chemical, biological or nuclear weapons.

³⁶ Section54 (2) A person commits an offence if he receives instruction or training in the making or use of-

(a) firearms,

ชักชวนบุคคลให้รับการฝึกซึ่งเป็นการรับการฝึกตามมาตรา 54 (2) ทั้งในกรณีการฝึกนั้นเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นมีคามผิด จึงเป็นอีกมาตรการหนึ่งในการที่จะลงโทษผู้ก่อการร้าย ซึ่งการให้การฝึกหรือการชักชวนบุคคลให้รับการฝึกไม่จำเป็นว่าเป็นการเฉพาะหรือ เป็นการทั่วไปก็เป็นความผิดทั้งสิ้น³⁸

ความผิดตามมาตรา 56³⁹ กำหนดความผิดของผู้กระทำความผิดไว้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ควบคุมหรือสั่งการไม่ว่าในลำดับใด ในการปฏิบัติการขององค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจในการก่อการร้าย กฎหมายเน้นลงโทษผู้กระทำความผิดฐานนี้เพราะมีบทลงโทษรุนแรงถึงขั้นจำคุกตลอดชีวิต

ตามมาตรา 57⁴⁰ ผู้ใดทำการครอบครองวัตถุสิ่งของใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นการครอบครองโดยมีความมุ่งหมายเพื่อการประชุม การเตรียมหรือการยุยงส่งเสริมใดๆ เพื่อการก่อการร้ายผู้ผู้นั้นกระทำความผิด การครอบครองตามความหมายมาตรานี้ไม่ได้ หมายถึง การ

(b) explosives, or

(c) chemical, biological or nuclear weapons.

³⁷ Section 54 (3) A person commits an offence if he invites another to receive instruction or training and the receipt-

(a) would constitute an offence under section (2), or

(b) would constitute an offence under section (2) but for the fact that it is to take place outside the United Kingdom.

³⁸ Section 54 (4) For the purpose of subsection (1) and (3)-

(a) a reference to the provision of instruction includes a reference to making it available either generally or to one or more specific persons, and

(b) an invitation to receive instruction or training may be either general or addressed to one or more specific persons.

³⁹ Section 56 (1) A person commits an offence if he directs, at any level, the activities of an organisation which is concerned in the commission of acts of terrorism.

(2) A person guilty of an offence under this section is liable on conviction on indictment to imprisonment for life.

⁴⁰ Section 57 (1) A person commits an offence if he possesses an article in circumstances which give rise to a reasonable suspicion that his possession is for a purpose connected with the commission, preparation or instigation of an act of terrorism.

ครอบครองอยู่ที่ตัวเองตลอดเวลาพกพาไปด้วย แต่เป็นการครอบครองในลักษณะการแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น เป็นวัตถุสิ่งของใดที่อยู่ในบ้านของตน

มาตรา 58⁴¹ เป็นความผิดในกรณีที่ผู้กระทำได้ทำการเก็บหรือบันทึกข้อมูลเพื่อใช้สำหรับการกระทำหรือการเตรียมการในการกระทำการก่อการร้าย หรือ ทำการครอบครองเอกสารหรือบันทึกที่ประกอบด้วยข้อมูลดังกล่าว หมายเหตุ การบันทึกนี้ รวมถึงการบันทึกจากการถ่ายภาพ หรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (2) โดยความผิดในกรณีนี้ ศาลสามารถมีคำสั่งให้ทำการริบเอกสารหรือบันทึกที่มีข้อมูลดังกล่าวได้ (5) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียได้แถลงคัดค้านตาม (6) ได้

ความผิดฐานยุ้งให้ก่อการร้ายในต่างประเทศ ตามมาตรา 59⁴² กำหนดฐานความผิดให้ผู้ซึ่งกระทำการยุ้งส่งเสริมผู้อื่นให้กระทำการก่อการร้ายในต่างประเทศ ถ้าความผิดเกิดขึ้นใน

⁴¹ Section 58 (1) A person commits an offence if-

(a) he collects or makes a record of information of a kind likely to be useful to a person committing or preparing an act of terrorism, or

(b) he possesses a document or record containing information of that kind.

Section 58 (2) In this section "record" includes a photographic or electronic record.

Section 58 (5) A court by or before which a person is convicted of an offence under this section may order the forfeiture of any document or record containing information of the kind mentioned in subsection (1)(a).

Section 58 (6) Before making an order under subsection (5) a court must give an opportunity to be heard to any person, other than the convicted person, who claims to be the owner of or otherwise interested in anything which can be forfeited under that subsection.

⁴² Section 59 (1) A person commits an offence if-

(a) he incites another person to commit an act of terrorism wholly or partly outside the United Kingdom, and

(b) the act would, if committed in England and Wales, constitute one of the offences listed in subsection (2).

Section 59 (2) Those offences are-

(a) murder,

ราชอาณาจักร หรือมีส่วนหนึ่งส่วนใดกระทำในต่างประเทศ และเป็นการกระทำผิดในเรื่องของการฆ่าคนตาย (Murder) หรือความผิดที่เกี่ยวกับชีวิตตามกฎหมายเฉพาะ (ตามที่กฎหมายกำหนด) ผู้นั้นมี ความผิด โดยไม่คำนึงว่าขณะที่ทำการยุยงบุคคลที่ถูกยุยงอยู่ ในสหราชอาณาจักรหรือไม่

โดยหลักเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลในการพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิด ให้ถือว่าการกระทำผิดเกิดขึ้นที่ประเทศใด ศาลของประเทศนั้นก็จะมีเขตอำนาจตัดสินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิด ตามหลักกฎหมายของรัฐโดยอ้อมบังคับใช้ภายใต้อาณาเขตของรัฐนั้น⁴³ ซึ่งเป็นไปตามหลักดินแดน เว้นแต่ในบางกรณีแม้ว่าจะไม่ได้กระทำลงในราชอาณาจักรแต่ก็สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นได้⁴⁴

สำหรับเขตอำนาจศาลในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายของประเทศอังกฤษตามกฎหมาย Terrorism Act 2000 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 62 และมาตรา 63 ดังนี้

มาตรา 62⁴⁵ ถ้าผู้ใดกระทำการก่อการร้าย หรือเพื่อการก่อการร้ายนอกสหราชอาณาจักร โดยการกระทำนั้นถ้าได้กระทำในสหราชอาณาจักรจะถือเป็นความผิดตามกฎหมายเหล่านี้

(b) an offence...

(4) For the purposes of subsection (1) it is immaterial whether or not the person incited is in the United Kingdom at the time of the incitement.

⁴³ ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ, หลักกฎหมายอาญาภาคทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2545) น.21.

⁴⁴ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 7.

⁴⁵ Section 62 (1) If- (a) a person does anything outside the United Kingdom as an act of terrorism or for the purposes of terrorism, and

(b) his action would have constituted the commission of one of the offences listed in subsection (2) if it had been done in the United Kingdom, he shall be guilty of the offence.

Section 62 (2) The offences referred to in subsection (1)(b) are-

(a) an offence under section 2, 3 or 5 of the Explosive Substances Act 1883 (causing explosions, &c.),

(b) an offence under section 1 of the Biological Weapons Act 1974 (biological weapons), and

(c) an offence under section 2 of the Chemical Weapons Act 1996 (chemical weapons).

1)ความผิดตามมาตรา 2,3 หรือ 5 แห่ง Explosive Substances Act 1883

2)ความผิดตามมาตรา 1 แห่ง Biological Weapons Act 1974

3)ความผิดตามมาตรา 2 แห่ง Chemical Weapons Act 1996

ผู้นั้นก็สามารถถูกตัดสินและลงโทษในประเทศอังกฤษได้

มาตรา 63⁴⁶ ถ้าผู้ใดกระทำการใดนอกสหราชอาณาจักร โดยการกระทำนั้นถ้าได้กระทำในสหราชอาณาจักรจะถือเป็นความผิดตามมาตรา 15 ถึงมาตรา 18 ของกฎหมายนี้ซึ่งเป็นเรื่อง terrorist property offences ความผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย ผู้นั้นก็สามารถถูกตัดสินลงโทษในสหราชอาณาจักรได้

2. ส่วนกฎหมายวิธีสบัญญัติ

2.1 มาตราการในการสืบสวนสอบสวนการก่อการร้าย

การสืบสวนสอบสวนผู้ก่อการร้ายจะอยู่ใน Part 4 ของ Terrorism Act โดยกำหนดให้การสืบสวนสอบสวนนี้หมายถึงเฉพาะการสืบสวนสอบสวน⁴⁷ คือ

1. ภารกิจ การเตรียมการหรือการยุยงส่งเสริมใดเพื่อกระทำการก่อการร้าย

2. การกระทำใดๆที่ปรากฏขึ้นว่าเป็นการกระทำโดยมุ่งหมายเพื่อก่อการร้าย

3. แหล่งทุนขององค์กรก่อการร้ายต้องห้าม ตามส่วนที่ 2 ของกฎหมายนี้

4. ข้อมูลเพื่อช่วยในการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศจะมีคำสั่งให้กลุ่มใดเป็นองค์กรก่อการร้ายต้องห้าม ตามมาตรา 3(3)

⁴⁶ Section63 (1) If-

(a) a person does anything outside the United Kingdom, and

(b) his action would have constituted the commission of an offence under any

of sections 15 to 18 if it had been done in the United Kingdom, he shall be guilty of the offence.

⁴⁷ Section32. In this Act "terrorist investigation" means an investigation of-

(a) the commission, preparation or instigation of acts of terrorism,

(b) an act which appears to have been done for the purposes of terrorism,

(c) the resources of a proscribed organization,

(d) the possibility of making an order under section 3(3), or

(e) the commission, preparation or instigation of an offence under this Act.

5.การกระทำการ อันเป็นการเตรียมการหรือการยุยงส่งเสริมใดเพื่อกระทำความผิดภายใต้บทกฎหมายนี้

โดยประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน กฎหมายจึงให้อำนาจในการที่เจ้าหน้าที่อาจกำหนดพื้นที่ใด (Cordoned areas) เป็นพื้นที่ในการสืบสวนสอบสวนการก่อการร้าย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการสอบสวนการก่อการร้าย⁴⁸ โดยกฎหมายให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้ช่วยการหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง เป็นผู้มีอำนาจกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นพื้นที่ในการสอบสวนการก่อการร้าย แต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจในลำดับต่ำกว่า ก็จะสามารถออกคำสั่งดังกล่าวได้⁴⁹ โดยการมีคำสั่งในกรณีปกติถ้ากระทำโดยวาทะจะต้องมีการทำเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ แต่ในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจในลำดับต่ำกว่าเป็นผู้ออกคำสั่งในกรณีเร่งด่วนนั้น นอกจากจะต้องทำตามที่กำหนดไว้ข้างต้นแล้ว จะต้องมีการบันทึกในขณะที่ทำการออกคำสั่งนั้น และต้องแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงผู้มีอำนาจนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่กระทำได้⁵⁰ เมื่อได้รับการแจ้งดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงต้องยืนยันหรือยกเลิกคำสั่งนั้น การยกเลิกคำสั่งให้มีผลเมื่อทำการมีคำสั่งยกเลิกนั้นโดยต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งเหตุผลในการยกเลิก⁵¹ ในกรณีที่มีการออกคำสั่ง

---

⁴⁸ Section 3(1) An area is a cordoned area for the purposes of this Act if it is designated under this section.

(2) A designation may be made only if the person making it considers it expedient for the purposes of a terrorist investigation.

⁴⁹ Section 34(2) A constable who is not of the rank required by subsection (1) may make a designation if he considers it necessary by reason of urgency.

⁵⁰ Section 34(3) Where a constable makes a designation in reliance on subsection (2) he shall as soon as is reasonably practicable-

- (a) make a written record of the time at which the designation was made, and
- (b) ensure that a police officer of at least the rank of superintendent is informed.

⁵¹ Section 34(4) An officer who is informed of a designation in accordance with subsection (3)(b)-

- (a) shall confirm the designation or cancel it with effect from such time as he may direct, and
- (b) shall, if he cancels the designation, make a written record of the cancellation and the reason for it.

ดังกล่าวแล้ว จะมีผลตั้งแต่มีกำสั่งและสิ้นสุดตามเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ทั้งนี้จะกำหนดได้ไม่เกิน 14 วันนับแต่วันออกคำสั่งดังกล่าว⁵² แต่ก็สามารถทำการขยายเวลาได้โดยการทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยบุคคลที่มีคำสั่งนั้น และต้องมีการกำหนดเวลา แต่ทั้งนี้เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้วจะเกินกว่า 28 วัน นับแต่มีกำสั่งไม่ได้⁵³ เมื่อกำหนดพื้นที่ดังกล่าวแล้ว กฎหมายก็ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจบางประการ เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น สั่งให้ประชาชนออกจากพื้นที่นั้น⁵⁴ ระหว่างพื้นที่ใกล้เคียง⁵⁵ สั่งให้ผู้ขับรถบริเวณนั้นออกไปจากพื้นที่⁵⁶ หรือการห้ามมิให้ประชาชนขับรถหรือเดินเข้าไปในพื้นที่นั้น⁵⁷

---

⁵² Section 35(1) A designation under section 33 has effect, subject to subsections (2) to (5), during the period-

- (a) beginning at the time when it is made, and
- (b) ending with a date or at a time specified in the designation.

(2) The date or time specified under subsection (1)(b) must not occur after the end of the period of 14 days beginning with the day on which the designation is made.

⁵³ Section 35(3) The period during which a designation has effect may be extended in writing from to time by-

- (a) the person who made it, or
  - (b) a person who could have made it (otherwise than by virtue of section 34(2)).
- (4) An extension shall specify the additional period during which the designation

is to have effect.

(5) A designation shall not have effect after the end of the period of 28 days beginning with the day on which it is made.

⁵⁴ Section 36(1) A constable in uniform may-

- (a) order a person in a cordoned area to leave it immediately;

⁵⁵ Section 36(1) A constable in uniform may-

(b) order a person immediately to leave premises which are wholly or partly in or adjacent to a cordoned area;

⁵⁶ Section 36(1) A constable in uniform may-

(c) order the driver or person in charge of a vehicle in a cordoned area to move it from the area immediately;

⁵⁷ Section 36(1) A constable in uniform may-

โดยผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีคำสั่งให้กระทำใดๆก็จะต้องมีความผิดตามที่กฎหมายกำหนด⁵⁸ แต่ก็สามารถยกเป็นข้อต่อสู้ได้ ถ้ามีเหตุยกเว้นโทษในการฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว⁵⁹

ในเรื่องการสืบสวนสอบสวนการก่อการร้าย กฎหมายได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในเรื่องของการค้นหาข้อมูลหรือหลักฐานอันเกี่ยวกับการก่อการร้าย โดยมาตรา 37 ได้กำหนดให้ใช้บทบัญญัติตามตาราง 5 ท้ายกฎหมายนี้⁶⁰ โดยเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนการก่อการร้าย โดยให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจในเรื่องการค้นหา ดังนี้

ก.กรณีทั่วไป

1)การออกหมายค้นโดยศาล แบ่งเป็น

ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถร้องขอต่อผู้พิพากษาศาลแขวงให้ออกหมายเพื่อการสอบสวนการก่อการร้าย⁶¹ โดยเป็นหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการ

(1) เข้าไปในสถานที่ตามที่ระบุในหมาย

(2) ทำการค้นสถานที่และบุคคลใดก็ตามที่พบและ

(3) ทำการยึดไว้ซึ่งวัตถุสิ่งของใดๆที่เกี่ยวข้องอันพบจากการค้นสถานที่และบุคคลใดก็ตามที่พบตามข้อ 2⁶² โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมีเหตุอันควรเชื่อว่า 1.น่าจะเป็นหลักฐานสำคัญไม่ว่าจะโดย

(f) prohibit or restrict access to a cordoned area by pedestrians or vehicles.

⁵⁸ Section 36(2) A person commits an offence if he fails to comply with an order, prohibition or restriction imposed by virtue of subsection (1).

(4) A person guilty of an offence under subsection (2) shall be liable on summary conviction to-

(a) imprisonment for a term not exceeding three months,

(b) a fine not exceeding level 4 on the standard scale, or

(c) both.

⁵⁹ Section 36(3) It is a defence for a person charged with an offence under subsection(2) to prove that he had a reasonable excuse for his failure.

⁶⁰ Section37 Schedule 5 (power to obtain information, &c.) shall have effect.

⁶¹ Section1(1) A constable may apply to a justice of the peace for the issue of a warrant under this paragraph for the purposes of a terrorist investigation.

⁶² Section1(2) A warrant under this paragraph shall authorise any constable-

(a) to enter the premises specified in the warrant,

ตัวเองหรือร่วมกับวัตถุสิ่งของอื่น ๆ ในการสอบสวนการก่อการร้ายและ 2. จำเป็นต้องยึดไว้เพื่อป้องกันการชุกซอน, หาย, เสียหาย, ดัดแปลง หรือทำลาย⁶³ ศาลจะพิจารณาออกหมายถ้าเป็นที่พอใจแก่ศาลว่า

1. การขอลาหมายครั้งนี้เพื่อการสอบสวนการก่อการร้าย

2. มีเหตุอันควรเชื่อว่าวัตถุสิ่งของใด ๆ ในสถานที่ที่ระบุตามคำร้องขอนั้นน่าจะเป็นหลักฐานสำคัญไม่ว่าจะโดยตัวเองหรือร่วมกับวัตถุสิ่งของอื่น ๆ ในการสอบสวนการก่อการร้ายและไม่ประกอบด้วยหรือรวมถึงวัตถุสิ่งของใด ๆ ที่มีเอกสิทธิ์ตามกฎหมาย (วัตถุสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการติดต่อกันระหว่างลูกความกับทนายความ ตามความในมาตรา 10 แห่ง The Police and Criminal Evidence Act 1984) และ

3. การออกหมายมีความจำเป็นตามพฤติการณ์แก่กรณี⁶⁴ ในกรณีที่เป็นการขอลาหมายคั้นเพื่อทำการยึดวัตถุสิ่งของใด ๆ ที่มีเอกสิทธิ์ตามกฎหมาย (วัตถุสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการติดต่อกันระหว่างลูกความกับทนายความตามความหมายในมาตรา 10 ของ The Police and Criminal Evidence Act

---

(b) to search the premises and any person found there, and

(c) to seize and retain any relevant material which is found on a search under paragraph (b).

⁶³ Section 1(3) For the purpose of sub-paragraph(2)(c) material is relevant if the constable has reasonable grounds for believing that-

(a) it is likely to be of substantial value, whether by itself or together with other material, to a terrorist investigation, and

(b) it must be seized in order to prevent it from being concealed, lost, damaged, altered or destroyed.

⁶⁴ Section 1(5) Subject to paragraph 2, a justice may grant an application under this paragraph if satisfied-

(a) that the warrant is sought for the purposes of a terrorist investigation,

(b) that there are reasonable grounds for believing that there is material on premises specified in the application which is likely to be of substantial value, whether by itself or together with other material, to a terrorist investigation and which does not consist of or include excepted material (within the meaning of paragraph 4 below) ,and

(c) that the issue of a warrant is likely to be necessary in the circumstances of the case.

1984) หรือการขอให้บุคคลถอดเสื้อผ้าในสาธารณะสถาน (เว้นแต่การถอดหมวก, รองเท้า, เสื้อโค้ตตัวนอก, แจ็กเก็ตหรือถุงมือ) ไม่อยู่ในอำนาจที่ศาลจะออกหมายค้นดังกล่าวได้⁶⁵

ข. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง (ในระดับ Superintendent) เป็นผู้ร้องขอหมายค้นสถานที่ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยหรือเคหสถาน เมื่อศาลพิจารณาจากเหตุข้างต้นแล้วเห็นว่าการออกหมายยังไม่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณีตามข้อ 3 แต่เข้าเงื่อนไขตามข้อ 1 และข้อ 2 ก็สามารรถที่จะออกหมายได้โดยกำหนดให้มีอำนาจค้นได้ภายในเวลา 24 ชั่วโมงนับแต่ออกหมาย⁶⁶

2) การออกหมายค้นโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง ตามมาตรา 3(1)⁶⁷ ของตาราง 5 ทั่วยกกฎหมายนี้ให้อำนาจนายตำรวจในลำดับผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงขึ้นไปอาจทำการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทำการค้นสถานที่ที่มีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่ได้กำหนดเป็นพื้นที่ในการสืบสวนสอบสวนการก่อการร้าย (Cordoned area) ตามมาตรา 33 ของ Terrorism

---

⁶⁵ Section 1(4) A warrant under this paragraph shall not authorise-

(a) the seizure and retention of items subject to legal privilege, or

(b) a constable to require a person to remove any clothing in public except for headgear, footwear, an outer coat, a jacket or gloves.

⁶⁶ Section 2(1) This paragraph applies where an application is made under paragraph 1 and-

(a) the application is made by a police officer of at least the rank of superintendent,

(b) the application does not relate to residential premises, and

(c) the justice to whom the application is made is not satisfied of the matter referred to in paragraph 1(5)(c).

(2) The justice may grant the application if satisfied of the matters referred to in paragraph 1(5)(a) and (b).

(3) Where a warrant under paragraph 1 is issued by virtue of this paragraph, the powers under paragraph 1(2)(a) and (b) are exercisable only within the period of 24 hours beginning with the time when the warrant is issued.

⁶⁷ Section 3(1) Subject to sub-paragraph (2), a police officer of at least the rank of superintendent may by a written authority signed by him authorise a search of specified premises which are wholly or partly within a cordoned area.

Act 2000 นี้ แต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนกฎหมายให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีไซในลำดับข้างต้นลงมา อาจให้อนุญาตเพื่อการค้นสถานที่ตามที่กำหนดข้างต้นได้⁶⁸ (เป็นกรณีเร่งด่วนที่มีอาจร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงอันเป็นผู้มีอำนาจในกรณีปกติได้ทัน) โดยการอนุญาตนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจก็สามารถที่จะ

- (1) เข้าไปในสถานที่ตามที่ได้อนุญาต
- (2) การค้นสถานที่นั้นและตัวบุคคลที่พบและ
- (3) การยึดไว้ซึ่งวัตถุสิ่งของใดๆตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่ามีเหตุอันควรในกรณีการขอ

หมายค้นต่อศาล (มาตรา 1(3)) จากการค้นสถานที่และบุคคลนั้น⁶⁹

การค้นตามมาตรา 3 ทั้ง 2 กรณีนี้ อาจกระทำได้ในหลายโอกาสก็ได้ และหรือในเวลาใดๆก็ได้ ในระหว่างที่การกำหนดพื้นที่ในการสอบสวนการก่อการร้ายตามมาตรา 33 ยังมีผลบังคับอยู่⁷⁰ ใน การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้อนุญาตนั้นจะต้องพิจารณาโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าวัตถุสิ่งของ ใดๆที่อาจพบในสถานที่นั้นน่าจะเป็นหลักฐานสำคัญโดยตัวเองหรือร่วมกับหลักฐานวัตถุอื่นๆในการ

---

⁶⁸ Section 3(2) A constable who is not of the rank required by sub-paragraph (1) may give an authorisation under this paragraph if he considers it necessary by reason of urgency.

⁶⁹ Section 3(3) An authorisation under this paragraph shall authorize any constable-

- (a) to enter the premises specified in the authority,
- (b) to search the premises and any person found there, and
- (c) to seize and retain any relevant material (within the meaning of paragraph 1(3))

which is found on a search under paragraph (b).

⁷⁰ Section 3(4) The powers under sub-paragraph (3)(a) and (b) may be exercised-

- (a) on one or more occasions, and
- (b) at any time during the period when the designation of the cordoned area

under section 33 has effect.

สอบสวนการก่อการร้ายและไม่ประกอบด้วยหรือรวมถึงวัตถุสิ่งของที่ได้รับการยกเว้น (มาตรา 4)⁷¹ แต่อย่างไรก็ตามในกรณีที่เป็นการค้น เพื่อยึดวัตถุสิ่งของใดๆ ที่เป็นวัตถุสิ่งของที่มีเอกลักษณ์ตามกฎหมาย (หมายถึงวัตถุสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับการติดต่อระหว่างลูกความกับทนายความ ตามความหมายใน มาตรา 10 ของ The Police and Criminal Evidence Act 1984) หรือการขอให้บุคคลถอดเสื้อผ้าใน สาธารณสถาน (เว้นแต่ การถอดหมวก, รองเท้า, เสื้อโค้ตตัวนอก , แจ็กเก็ตหรือถุงมือ) ก็มีโอกาสกระทำได้⁷² ในเรื่องนี้กฎหมายกำหนดถ้าผู้ใดเจตนาขัดขวางการค้นตามที่กำหนดไว้ก็จะมีคามผิดและถูก ลงโทษตามกฎหมาย⁷³

ข.กรณีเร่งด่วน

ในเรื่องการขออนุญาตค้นต่อศาลนี้ กฎหมายได้กำหนดเพิ่มเติมในกรณีที่จำเป็นเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ตำรวจในลำดับชั้นผู้อำนวยการหรือนายตำรวจระดับสูง (Superintendent) สามารถทำการ

---

⁷¹ Section 3(6) An authorisation under this paragraph shall not be given unless the person giving it has reasonable grounds for believing that there is material to be found on the premises which-

(a) is likely to be of substantial value, whether by itself or together with other material, to a terrorist investigation, and

(b) does not consist of or include excepted material.

⁷² Section3(5) An authorisation under this paragraph shall not authorize-

(a) the seizure and retention of items subject to legal privilege;

(b) a constable to require a person to remove any clothing in public except for headgear, footwear, an outer coat, a jacket or gloves.

⁷³ Section3(7) A person commits an offence if he wilfully obstructs a search under this paragraph.

(8) A person guilty of an offence under sub-paragraph (7) shall be liable on summary conviction to-

(a) imprisonment for a term not exceeding three months,

(b) a fine not exceeding level 4 on the standard scale, or

(c) both.

อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำการค้นดังเช่นในกรณี การขอหมายค้นต่อศาลได้⁷⁴ โดยคำสั่งอนุญาตจะให้ได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่า⁷⁵

1. เป็นกรณีที่มีความฉุกเฉินเป็นอย่างยิ่ง และ

2. จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี การปฏิบัติ โดยทันทีทันใด โดยเมื่อได้มีคำสั่งอนุญาตดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้ต้องแจ้งแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้⁷⁶ และมีการกำหนดบทลงโทษแก่บุคคลที่จงใจขัดขวางการค้นตามความในมาตรานี้⁷⁷

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีคำสั่งอนุญาตดังกล่าว มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นกรณีฉุกเฉินที่ไม่อาจจะขอหมายต่อศาลได้ทัน อาจมีคำสั่งโดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลใด จัดหาคำอธิบายหรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของใดๆที่ยึดมาจากการค้นตามความข้างต้น⁷⁸ โดย

---

⁷⁴ Section15(1) A police officer of at least the rank of superintendent may by a written order signed by him give to any constable the authority which may be given by a search warrant under paragraph 1 or 11.

⁷⁵ Section15(2) An order shall not be made under this paragraph unless the officer has reasonable grounds for believing-

- (a) that the case is one of great emergency, and
- (b) that immediate action is necessary.

⁷⁶ Section15(3) Where an order is made under this paragraph particulars of the case shall be notified as soon as is reasonably practicable to the Secretary of a State.

⁷⁷ Section15(4) A person commits an offence if he wilfully obstructs a search under this paragraph.

(5) A person guilty of an offence under sub-paragraph (4) shall be liable on summary conviction to-

- (a) imprisonment for a term not exceeding three months,
- (b) a fine not exceeding level 4 on the standard scale, or
- (c) both.

⁷⁸ Section16(1) If a police officer of at least the rank of superintendent has reasonable grounds for believing that the case is one of great emergency he may by a

กฎหมายให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 13(2) ถึง (4) และมาตรา 14 มาบังคับใช้แก่กรณีนี้ด้วย⁷⁹ มาตรา 13 จะเป็นเรื่องการร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้บุคคลเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของใดๆ ที่ทำการยึดตามมาตรา 1 โดยใน (2) จะเป็นเรื่องสิทธิที่จะปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลโดยเหตุของเอกสิทธิ์ตามกฎหมายของการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลสูง(High court) ส่วนใน (3) เว้นแต่เป็นชื่อและที่อยู่ก็สามารถให้ข้อมูลได้และใน (4) คำแถลงในการให้ข้อมูลนี้อาจกระทำโดยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ และสามารถนำมาเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีฐานจงใจหรือประมาทเลินเล่อบิดเบือนข้อความจริงที่เกี่ยวกับวัตถุสิ่งของนั้นได้ และลงโทษตามความผิดฐานจงใจหรือประมาทเลินเล่อบิดเบือนข้อความจริงเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของดังกล่าวได้ นอกจากนี้ยังกำหนดความผิดในกรณีที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวด้วย⁸⁰ และบุคคลดังกล่าวอาจยกเหตุยกเว้นโทษเป็นข้อต่อสู้ในการถูกดำเนินคดีในเรื่องการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ได้⁸¹

ในเรื่องของการสอบสวนการก่อการร้ายนั้นนอกจากกฎหมายกำหนดให้อำนาจดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการขอหมายค้นต่อศาลแล้ว ยังมีกรให้อำนาจในเรื่องการขอคำชี้แจงข้อเท็จจริงของวัตถุสิ่งของตามมาตรา 13 โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งตามที่กำหนด จัดหาคำอธิบายหรือเปิดเผยข้อมูลถึงวัตถุสิ่งของที่ทำการยึดตาม

---

written notice signed by him require any person specified in the notice to provide an explanation of any material seized in pursuance of an order under paragraph 15.

⁷⁹ Section 16(2) Sub-paragraph (2) to (4) of paragraph 13 and paragraph 14 shall apply to a notice under this paragraph as they apply to an order under paragraph 13.

⁸⁰ Section 16(3) A person commits an offence if he fails to comply with a notice under this paragraph.

(5) A person guilty of an offence under sub-paragraph (3) shall be liable on summary conviction to-

- (a) imprisonment for a term not exceeding six months,
- (b) a fine not exceeding level 5 on the standard scale, or
- (c) both.

⁸¹ Section 16(4) It is a defence for a person charged with an offence under sub-paragraph (3) to show that he had a reasonable excuse for his failure.

หมายค้น⁸² แต่ห้ามมิให้ศาลออกคำสั่งดังกล่าวถ้าบุคคลที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นมีสิทธิที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลโดยเหตุของเอกสิทธิ์ตามกฎหมายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลสูง (High Court)⁸³ แต่อย่างไรก็ดีข้อมูลในส่วนขอชื่อและที่อยู่ของลูกความนั้นเป็นสิ่งที่สามารถเปิดเผยได้⁸⁴ การทำคำแถลงของบุคคลตามคำสั่งศาลนั้น สามารถแถลงโดยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้และอาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีในข้อหาความผิดที่เขาจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำคำแถลงที่บิดเบือนความจริงตามมาตรา 14 ได้⁸⁵ โดยกฎหมายได้กำหนดไว้ถ้าผู้ใดโดยคำสั่งตามมาตรา 13 ได้ทำคำแถลงโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อบิดเบือนข้อความจริงที่มีต่อวัตถุสิ่งของนั้น ผู้นั้นมีความผิดและมีโทษตามกฎหมาย⁸⁶

---

⁸² Section 13(1) A constable may apply to a Circuit judge for an order under this paragraph requiring any person specified to the order to provide an explanation of any material-

- (a) seized in pursuance of a warrant under paragraph 1 or 11, or
- (b) produced or made available to a constable under paragraph 5.

⁸³ Section 13 (2) An order under this paragraph shall not require any person to disclose any information which he would be entitled to refuse to disclose on grounds of legal professional privilege in proceedings in the High Court.

⁸⁴ Section 13 (3) But a lawyer may be required to provide the name and address of his client.

⁸⁵ Section 13 (4) A statement by a person in response to a requirement imposed by an order under this paragraph-

- (a) may be made orally or in writing, and
- (b) may be used in evidence against him only on a prosecution for an offence

under paragraph 14.

⁸⁶ Section 14 (1) A person commits an offence if, in purported compliance with an order under paragraph 13, he-

(a) makes a statement which he knows to be false or misleading in a material particular, or

(b) recklessly makes a statement which is false or misleading in a material particular.

ในเรื่องการสอบสวนการก่อการร้ายนี้จึงเท่ากับว่า นอกจากกฎหมายจะให้อำนาจในการกำหนดพื้นที่ใดให้เป็นพื้นที่ในการสอบสวนการก่อการร้าย เพื่อดำเนินการใดๆตามที่จำเป็นแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจยังสามารถทำการขอหมายค้นต่อศาลเพื่อค้นหาวัตถุอันอาจเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการก่อการร้าย โดยเมื่อได้วัตถุสิ่งของต้องสงสัยแล้ว ก็สามารถร้องขอต่อศาลเพื่อให้บุคคลซึ่งอาจเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองวัตถุในขณะทำการค้นได้ทำคำแถลงเพื่อให้ข้อมูล หรือข้อความจริงของวัตถุสิ่งของนั้น อันช่วยให้การสอบสวนการก่อการร้ายสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 การต่อต้านการก่อการร้าย

การต่อต้านการก่อการร้ายจะอยู่ในส่วนที่ 5 (Part V) ของ Terrorism Act 2000 โดยเป็นมาตรการที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดน่าสงสัยเป็นผู้ก่อการร้ายโดยให้ความหมาย หมายถึงบุคคลที่ได้กระทำความผิดตามกฎหมายนี้ตามมาตรา 11,12,15,18,54 และ 56 ถึง 63 หรือผู้ใดที่เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องในการปฏิบัติการ การเตรียมการ การยุยงส่งเสริมใด ๆ ในการกระทำก่อการร้าย⁸⁷ โดยให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนี้

2.2.1 การจับโดยไม่มีหมาย กฎหมายนี้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับบุคคลใดก็

ตามที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย⁸⁸ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจคุมตัวอยู่ได้ไม่เกิน 48 ชั่วโมง⁸⁹ (โดยเมื่อมีบุคคลใดถูกจับกุมตามมาตรา 41(1) แล้ว มาตรา 41(2) ให้นำบทบัญญัติตามตาราง 8 ท้ายกฎหมายนี้มาบังคับใช้⁹⁰)

(2) A person guilty of an offence under sub-paragraph (1) shall be liable-

(a) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding two years, to a fine or to both, or

(b) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding six months, to a fine not exceeding the statutory maximum or to both.

⁸⁷ Section 40(1) In this Part "terrorist" means a person who-

(a) has committed an offence under any of sections 11,12,15 to 18,54 and 56 to 63, or

(b) is or has been concerned in the commission, preparation or instigation of acts of terrorism.

⁸⁸ Section 41(1) A constable may arrest without a warrant a person whom he reasonably suspects to be a terrorist.

โดยเมื่อถูกคุมตัวจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ตามกฎหมายกำหนดให้มีการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการคุมตัวดังกล่าว โดยเจ้าหน้าที่ที่เรียกว่า Review Officer⁹¹ ซึ่งกฎหมายกำหนดว่า Review Officer จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีได้สั่งการในการสืบสวนสอบสวนอันเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกคุมขัง⁹² โดยกฎหมายจะกำหนดลำดับชั้นของเจ้าหน้าที่ที่จะทำหน้าที่นี้ได้เช่น inspector (นายตรวจ, สารวัตร) , superintendent (ผู้อำนวยการ, เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง) การตรวจสอบนี้กฎหมายกำหนดว่าจะต้องกระทำโดยเร็วเท่าที่จะกระทำได้หลังจากจับตัวผู้ต้องหา⁹³ โดยมากจะกระทำในไม่ช้ากว่า 12 ชั่วโมงนับแต่จับกุมตัว⁹⁴ แต่ในกรณีที่มีการขอยกขังต่อบุคคลที่ถูกจับนั้นและศาลได้ออกหมายแล้วก็ไม่ต้องมีการพิจารณาในเรื่องนี้ สำหรับการพิจารณาของ Review officer จะต้องเป็นที่พอใจว่ามีความจำเป็น เช่น เพื่อการได้มาซึ่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยการสอบถามจากผู้นั้นหรือโดยประการอื่น เพื่อรักษาหลักฐานที่เกี่ยวข้องอันอาจมีการยุ่งเหยิงกับหลักฐานได้ เพื่อรอการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในการทำความเห็นเพื่อออกคำสั่งเนรเทศบุคคลนั้น หรือ

---

⁸⁹ Section 41(3) Subject to subsections (4) to (7), a person detained under this section shall (unless detained under any other power) be released not later than the end of the period of 48 hours beginning-

(a) with the time of his arrest under this section, or

(b) if he was being detained under Schedule 7 when he was arrested under this section, with the time when his examination under that Schedule began.

⁹⁰ Section 41(2) Where a person is arrested under this section the provisions of Schedule 8 (detention : treatment, review and extension) shall apply.

⁹¹ Section 21(1) A person's detention shall be periodically reviewed by a review officer.

⁹² Section 24(1) The review officer shall be an officer who has not been directly involved in the investigation in connection with which the person is detained.

⁹³ Section 21(2) The first review shall be carried out as soon as is reasonably practicable after the time of the person's arrest.

⁹⁴ Section 21(3) Subsequent reviews shall, subject to paragraph 22, be carried out at intervals of not more than 12 hours.

เพื่อรอการตัดสินใจในการดำเนินคดีกับบุคคลนั้น⁹⁵ การพิจารณานี้จะต้องคำนึงถึงการสอบสวนในการได้มาซึ่งหลักฐานหรือการรื้อคำสั่งนั้นสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและรอบคอบ (เนื่องจากกฎหมายให้อำนาจคุมตัวได้ไม่เกิน 48 ชั่วโมง) การพิจารณา Review officer ต้องเปิดโอกาสให้มีการชี้แจงข้อเท็จจริงจากตัวบุคคลนั้นหรือจากทนายความที่เป็นตัวแทนของเขา⁹⁶ โดยชี้แจงเป็นวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้⁹⁷ แต่เจ้าหน้าที่สามารถปฏิเสธการฟังการชี้แจงข้อเท็จจริงจากตัวผู้ต้องหาได้ถ้าพิจารณาจากเงื่อนไขหรือพฤติกรรมของเขาว่ามีความไม่เหมาะสมที่จะมีการชี้แจงโดยวาจา⁹⁸ ในกรณีที่เห็นชอบให้คุมตัวต่อไป เจ้าหน้าที่ต้องทำการบันทึกรายละเอียดต่างๆ เช่น เหตุผลในการอนุมัติต่อหน้าบุคคลนั้นและแจ้งต่อผู้ต้องหาถึงเหตุผลในการเห็นชอบให้คุมตัวต่อไปได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่เจ้าหน้าที่พูดได้ หรืออาจมีการประทุษร้ายหรือมีที่ท่าว่าจะเกิดการประทุษร้ายหรือเขาต้องได้รับการรักษาพยาบาลโดยพลัน⁹⁹ ถ้า Review officer เห็นว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอในการควบคุมตัว

---

⁹⁵ Section23(1) A review officer may authorise a person's continued detention only if satisfied that it is necessary-

- (a) to obtain relevant evidence whether by questioning him or otherwise,
- (b) to preserve relevant evidence,
- (e) pending consideration by the Secretary of State whether to serve a

deportation notice on the detained person,

(f) pending a decision whether the detained person should be charged with an offence.

⁹⁶ Section26(1) Before determining whether to authorise a person's continued detention, a review officer shall give either of the following persons an opportunity to make representations about the detention-

- (a) the detained person, or
- (b) a solicitor representing him who is available at the time of the review.

⁹⁷ Section26(2) Representations may be oral or written.

⁹⁸ Section26(3) A review officer may refuse to hear oral representations from the detained person if he considers that he is unfit to make representations because of his condition or behaviour.

⁹⁹ Section28(2) The review officer shall-

- (a) make the record in the presence of the detained person, and

ต่อไป ต้องปล่อยตัวทันที เว้นแต่ในกรณีที่มีคำร้องขอหมายขังต่อศาลหรือรอคำสั่งจากการพิจารณาคำร้องขอหมายขังจากศาลก็สามารถควบคุมตัวได้ต่อไป¹⁰⁰ แต่ทั้งนี้ถ้าศาลปฏิเสธการออกหมายขังภายใน 48 ชั่วโมงนับแต่มีการจับกุมก็ยังสามารถควบคุมตัวได้อีกแต่ต้องไม่เกินกว่า 48 ชั่วโมง¹⁰¹ นอกจากนี้จะมีการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการจับโดยไม่มีหมายจาก Review officer แล้ว กฎหมายยังให้อำนาจเจ้าหน้าที่ระดับสูงในการขอหมายขังเพื่อควบคุมตัวต่อไปได้

ในการหมายขังเพื่อควบคุมตัวต่อไปกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขเวลาในการทำคำร้อง เป็น 2 ช่วงเวลา คือ

1)ระหว่างเวลาไม่เกิน 48 ชั่วโมง นับแต่จับกุม

2)ภายใน 6 ชั่วโมงสุดท้ายของเวลา 48 ชั่วโมงนั้น แต่ในกรณีข้อ 2 ศาลอาจยกคำร้องขอได้ หากพิจารณาว่ามีเหตุอันควรที่จะสามารถทำคำร้องขอได้ภายในกำหนดเวลา ตามข้อ 1¹⁰² นอกจากนี้

(b) inform him at that time whether the review officer is authorising continued detention, and if he is, of his grounds.

(3) Sub-paragraph (2) shall not apply where, at the time when the record is made, the detained person is-

- (a) incapable of understanding what is said to him,
- (b) violent or likely to become violent, or
- (c) in urgent need of medical attention.

¹⁰⁰ Section41(4) If on a review of a person's detention under Part II of Schedule 8 the review officer does not authorise continued detention, the person shall (unless detained in accordance with subsection (5) or (6) or under any other power) be released.

¹⁰¹Section41(8) The refusal of an application in respect of a person's detention under paragraph 29 or 36 of Schedule 8 shall not prevent his continued detention in accordance with this section.

¹⁰² Section30 (1) An application for a warrant shall be made-

- (a) during the period mentioned in section 41(3), or
- (b) within six hours of the end of that period.

(2) The judicial authority hearing an application made by virtue of sub-paragraph(1)(b) shall dismiss the application if he considers that it would have been reasonably practicable to make it during the period mentioned in section 41(3)

กฎหมายยังกำหนดต่อไปอีกว่า การพิจารณาของศาลต่อคำร้องขอให้ออกหมายควบคุมตัวต่อไปนั้น ต้องให้โอกาสแก่บุคคลในการชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลโดยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร¹⁰³ และมีสิทธิที่จะตั้งทนายความแทนเขาในการพิจารณาของศาล¹⁰⁴ โดยศาลสามารถเลื่อนการพิจารณาเพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถมีทนายความแก้ต่างแทนเขาได้ในกรณีที่เขายังมิได้แต่งตั้งทนายความ เขามีสิทธิที่จะแต่งตั้งทนายความ และ เขาต้องการแต่งตั้งทนายความ¹⁰⁵ แต่ในบางกรณีโดยอำนาจของศาลในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของการพิจารณาอาจกระทำโดยไม่มีบุคคลที่ถูกจับกุมหรือทนายความที่เป็นตัวแทนของเขาก็ได้¹⁰⁶

นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดในกรณีเจ้าหน้าที่ทำการร้องขอหมายขังเพื่อคุมตัวต่อไปนั้น อาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้

- (1) ผู้ที่จะถูกคุมตัวต่อไป หรือ
- (2) ทนายความที่เป็นตัวแทนของเขา

---

¹⁰³ Section30(3) For the purposes of this Schedule, an application for a warrant is made when written or oral notice of an intention to make the application is given to a judicial authority.

¹⁰⁴ Section33(1) The person to whom an application relates shall-

- (a) be given an opportunity to make oral or written representations to the judicial authority about the application, and
- (b) subject to sub-paragraph (3), be entitled to be legally represented at the hearing

¹⁰⁵ Section33(2) A judicial authority shall adjourn the hearing of an application to enable the person to whom the application relates to obtain legal representation where-

- (a) he is not legally represented,
- (b) he is entitled to be legally represented, and
- (c) he wishes to be so represented.

¹⁰⁶ Section33(3) A judicial authority may exclude any of the following persons from any part of the hearing-

- (a) the person to whom the application relates;
- (b) anyone representing him.

ให้ระงับ หรือ ยึดหน่วงข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเขาเชื่อมั่นหรือวางใจว่า เป็นข้อมูลจำเป็นที่ไม่ควรมีการเปิดเผย¹⁰⁷ โดยในการพิจารณาของศาล¹⁰⁸ จะพิจารณาว่า มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้ามีการเปิดเผยข้อมูล จะทำให้

- (ก) หลักฐานในการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้จะถูกทำให้ยุ่งเหยิงหรือเสียหายได้
- (ข) การได้คืนซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้จะมีอุปสรรคหรือการขัดขวาง
- (ค) ทำให้มีอุปสรรคหรือการขัดขวางในการได้คืนซึ่งทรัพย์สินที่ศาลได้มีคำสั่งริบทรัพย์สิน

---

¹⁰⁷ Section34(1) The officer who has made an application for a warrant may apply to the judicial authority for an order that specified information upon which he intends to rely be withheld from-

- (a) the person to whom the application relates, and
- (b) anyone representing him.

¹⁰⁸ Section34(2) Subject to sub-paragraph (3), a judicial authority may make an order under sub-paragraph (1) in relation to specified information only if satisfied that there are reasonable grounds for believing that if the information were disclosed-

- (a) evidence of an offence under any of the provisions mentioned in section 40(1)(a) would be interfered with or harmed,
- (b) the recovery of property obtained as a result of an offence under any of those provisions would be hindered,
- (c) the recovery of property in respect of which a forfeiture order could be made under section 23 would be hindered,
- (d) the apprehension, prosecution or conviction of a person who is suspected of falling within section 40(1)(a) or (b) would be made more difficult as a result of his being alerted,
- (e) the prevention of an act of terrorism would be made more difficult as a result of a person being alerted,
- (f) the gathering of information about the commission, preparation or instigation of an act of terrorism would be interfered with, or
- (g) a person would be interfered with or physically injured.

- (ง) การจับคนร้าย, การฟ้องคดีอาญา, การลงโทษบุคคลที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยในเรื่องความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายทำให้เป็นไปได้อย่างยากจากเหตุที่เขารู้ตัวก่อน
- (จ) การป้องกันการก่อการร้ายกระทำได้อย่างขึ้นจากเหตุที่เขาได้รู้ตัวก่อน
- (ฉ) ทำให้มีการรวบรวมการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำ, การเตรียม หรือการยุยงส่งเสริม การก่อการร้าย
- (ช) อาจมีการก่อกวนหรือทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

ในการพิจารณาคดีอาจมีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลที่มีการร้องขอหมายให้ควบคุมตัวต่อไปนั้น หรือ หน่วยงานที่เป็นตัวแทนของเขา เข้าร่วมการพิจารณาของศาลก็ได้¹⁰⁹ แต่ในกรณีที่ต้องการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยต่อไป สามารถขอหมายขังต่อศาลเพื่อมีคำสั่งออกหมายให้ควบคุมตัว (warrant of further detention) ผู้ต้องสงสัยต่อไปได้โดยมีกำหนดเวลาตามแต่ศาลจะกำหนดแต่ทั้งนี้จะเกินกว่า 7 วันนับแต่ถูกควบคุมตัวมิได้ เจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถร้องขอหมาย ต่อศาลได้ต้องมีตำแหน่งในระดับของ ผู้อำนวยการ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง (superintendent)¹¹⁰ และในการออกหมายนี้ ต้องเป็นที่พอใจต่อศาลว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่าการควบคุมตัวต่อไปมีความจำเป็นเพื่อให้ได้พยานหลักฐานของการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายตามกฎหมายนี้ หรือเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องในการกระทำ การเตรียม หรือการยุยงส่งเสริมการก่อการร้ายไม่ว่าจะโดยการซักถามผู้ต้องสงสัย หรือโดยประการอื่นหรือเพื่อคุ้มครองพยาน หลักฐานที่เกี่ยวข้องและการสอบสวน

¹⁰⁹ Section 34(4) The judicial authority shall direct that the following be excluded from the hearing of the application under this paragraph-

- (a) the person to whom the application for a warrant relates, and
(b) anyone representing him.

¹¹⁰ 29.-(1) A police officer of at least the rank of superintendent may apply to a judicial authority for the issue of a warrant of further detention under this Part.

(3) The specified period in relation to a person shall end not later than the end of the period of seven days beginning-

- (a) with the time of his arrest under section 41, or
(b) if he was being detained under Schedule 7 when he was arrested under section 41, with the time when his examination under that Schedule began.

การได้มาซึ่งหลักฐานนั้นสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วและรอบคอบ¹¹¹ ในกรณีที่การขอหมายครั้งแรก ศาลออกหมายมีกำหนดให้ไม่ถึง 7 วัน เจ้าหน้าที่ก็สามารถร้องขอให้ศาลขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ได้ แต่ทั้งนี้จะเกินกว่า 7 วันนับแต่ถูกควบคุมตัวมิได้¹¹² (Extensions of warrants)

2.2.2 การค้นในเคสสถาน เป็นอีกมาตรการหนึ่งโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถขอหมายค้นต่อผู้พิพากษาศาลแขวง เพื่อออกหมายค้นเคสสถานได้ ถ้าเป็นที่พอใจแก่ศาลว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้ายจะพำนักอยู่ในที่ดังกล่าว โดยหมายค้นนี้จะให้อ่านแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะเข้าไปในเคสสถานและทำการค้นเคสสถานนั้น โดยความมุ่งหมายเพื่อจับตัวผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย¹¹³

---

¹¹¹ 32.-(1) A judicial authority may issue a warrant of further detention only if satisfied that-

(a) there are reasonable grounds for believing that the further detention of the person to whom the application relates is necessary to obtain relevant evidence whether by questioning him or otherwise or to preserve relevant evidence, and

(b) the investigation in connection with which the person is detained is being conducted diligently and expeditiously.

¹¹² 36.-(1) A police officer of at least the rank of superintendent may apply to a judicial authority for the extension or further extension of the period specified in a warrant of further detention.

(2) Where the period specified is extended, the warrant shall be endorsed with a note stating the new specified period.

(3) The specified period shall end not later than the end of the period of seven days beginning-

(a) with the time of the person's arrest under section 41, or

(b) if he was being detained under Schedule 7 when he was arrested under section 41, with the time when his examination under that Schedule began.

¹¹³ Section 42 (1) A justice of the peace may on the application of a constable issue a warrant in relation to specified premises if he is satisfied that there are reasonable grounds for suspecting that a person whom the constable reasonably suspects to be a person falling within section 40(1)(b) is to be found there.

2.2.3 การค้นตัวบุคคล¹¹⁴ มาตรา 43 ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สามารถที่จะค้นตัวบุคคลในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย โดยทำการค้นเพื่อค้นหาว่าเขาได้ครอบครองวัตถุสิ่งของซึ่งอาจเป็นหลักฐานว่าเขาเป็นผู้ก่อการร้าย รวมถึงในกรณีบุคคลที่ถูกจับโดยไม่มีหมายเพราะมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีอำนาจค้นตัวบุคคล เพื่อค้นหาวัตถุสิ่งของอันอาจเป็นหลักฐานว่าเขาเป็นผู้ก่อการร้าย โดยในการค้นนี้ต้องให้บุคคลเพศเดียวกันเป็นผู้ค้น เมื่อทำการค้นแล้วได้วัตถุสิ่งของใด เจ้าหน้าที่ตำรวจก็สามารถยึดและเก็บไว้เป็นหลักฐานได้ เมื่อมีเหตุสงสัยอันควรว่าอาจเป็นหลักฐานที่แสดงว่าเขาเป็นผู้ก่อการร้าย

2.2.4 การให้อำนาจหยุดและค้น¹¹⁵ (Power to stop and search) ตามมาตรา 44 ด้วบทใช้คำว่า "Authorisation" เป็นกรณีที่กฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจในการที่จะหยุดยานพาหนะหรือ

---

(2) A warrant under this section shall authorise any constable to enter and search the specified premises for the purpose of arresting the person referred to in subsection (1) under section 41.

¹¹⁴ Section 43(1) A constable may stop and search a person whom he reasonably suspects to be a terrorist to discover whether he has in his possession anything which may constitute evidence that he is a terrorist.

(2) A constable may search a person arrested under section 41 to discover whether he has in his possession anything which may constitute evidence that he is a terrorist..

(3) A search of a person under this section must be carried out by someone of the same sex.

(4) A constable may seize and retain anything which he discovers in the course of a search of a person under subsection (1) or (2) and which he reasonably suspects may constitute evidence that the person is a terrorist.

¹¹⁵ Section 44 (1) An authorisation under this subsection authorises any constable in uniform to stop a vehicle in an area or at a place specified in the authorisation and to search-

- (a) the vehicle;
- (b) the driver of the vehicle;
- (c) a passenger in the vehicle;

คนเดินทั่วไปในพื้นที่ใดตามที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตเพื่อทำการค้น กรณีหยุดยานพาหนะ ได้แก่ การค้นยานพาหนะ, คนขับ, ผู้โดยสาร หรือ วัตถุสิ่งของในยานพาหนะหรือที่ตัวคนขับและผู้โดยสาร ส่วนกรณีคนเดินทั่วไปเป็นการหยุดเพื่อค้นตัวบุคคลนั้นและวัตถุสิ่งของต่างๆ ที่ติดตัวมาซึ่งตามกฎหมายจะกำหนดตัวบุคคลที่สามารถออกหนังสืออนุญาตได้ เช่น ในกรณีของพื้นที่ในนครบาล ผู้บังคับการตำรวจนครบาลเป็นผู้อนุญาต เป็นต้น โดยคำนึงถึงว่าการอนุญาตเช่นนั้นจะช่วยให้เกิดความสะดวกในการป้องกันการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย ทั้งนี้โดยมุ่งหมายว่าอาจใช้เพื่อการค้นหาวัตถุสิ่งของอันอาจไปใช้เกี่ยวเนื่องกับการก่อการร้าย โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถทำการยึดและเก็บไว้ซึ่งวัตถุสิ่งของที่ได้จากการค้น¹¹⁶ และมีบทลงโทษต่อบุคคลที่ฝ่าฝืนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ¹¹⁷

(d) anything in or on the vehicle or carried by the driver or a passenger.

Section 44 (2) An authorisation under this subsection authorises any constable in uniform to stop a pedestrian in an area or at a place specified in the authorisation and to search-

- (a) the pedestrian;
- (b) anything carried by him.

Section 44 (3) An authorisation under subsection (1) or (2) may be given only if the person giving it considers it expedient for the prevention of acts of terrorism.

¹¹⁶Section 45 (2) A constable may seize and retain an article which he discovers in the course of a search by virtue of section 44(1) or (2) and which he reasonably suspects is intended to be used in connection with terrorism.

¹¹⁷ Section 47 (1) A person commits an offence if he-

- (a) fails to stop a vehicle when required to do so by a constable in the exercise of the power conferred by an authorisation under section 44(1);
- (b) fails to stop when required to do so by a constable in the exercise of the power conferred by an authorisation under section 44(2);
- (c) willfully obstructs a constable in the exercise of the power conferred by an authorisation under section 44(1) or (2).

(2) A person guilty of an offence under this section shall be liable on summary conviction to-

- (a) imprisonment for a term not exceeding six months,

3.2.2 มาตรการตาม Anti-terrorism ,Crime and Security Act 2001

ตามกฎหมายนี้ได้มีการแก้ไขบางส่วนของ Terrorism Act 2000 โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย โดยมุ่งหมายเพื่อให้ขาดการสนับสนุนทางการเงิน¹¹⁸ ของผู้ก่อการร้ายเป็นไปอย่างสัมฤทธิ์ผล รวมถึงในกรณีอื่นๆ ด้วย โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. ทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย (Terrorist Property)

โดยที่ได้มีการกำหนดไว้ในตาราง 1 ท้ายกฎหมายฉบับนี้ โดยมาตรา 1¹¹⁹ มีเจตนารมณ์เพื่อบังคับใช้กับเงินที่มีเจตนาใช้เพื่อการก่อการร้าย หรือ ประกอบด้วยทรัพย์สินขององค์กรก่อการร้าย ต้องห้ามตามกฎหมาย หรือเป็นหรือแสดงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยการก่อการร้าย สามารถทำการริบผ่านกระบวนการพิจารณาทางแพ่งต่อศาล และได้มีการยกเลิกการใช้ ตามมาตรา 24 ถึง 31 ของ Terrorism Act 2000 เรื่องการยึดหรืออายัดเงินของผู้ก่อการร้าย¹²⁰ (seizure of terrorist cash) พร้อมทั้งวางกฎเกณฑ์ใหม่ โดยให้คำนิยามของคำว่าเงินของผู้ก่อการร้าย ในส่วนของเช็ค ให้หมายถึงเช็คทุกประเภท และเพิ่มเติมความรวมถึงพันธบัตรที่ออกแก่ผู้ถือและหุ้นที่ออกให้ผู้ถือเข้ามาด้วย¹²¹ และวางมาตรการยึดหรืออายัดเงินของผู้ก่อการร้าย โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ (Authorized

(b) a fine not exceeding level 5 on the standard scale, or

(c) both.

¹¹⁸ <<http://www.homeoffice.gov.uk/security/terrorism-and-the-law/anti-terrorism-cri...>> Oct05.

¹¹⁹ Section1(1) Schedule 1 (which makes provision for enabling cash which-

(a) is intended to be used for the purposes of terrorism,

(b) consists of resources of an organisation which is a proscribed organisation,

or

(c) is, or represents, property obtained through terrorism, to be forfeited in civil proceedings before a magistrates' court or (in Scotland) the sheriff is to have effect.

¹²⁰ Section1(4) Section 24 to 31 of the Terrorism Act 2000(c.11)(seizure of terrorist cash) are to cease to have effect..

¹²¹ Section1(2) "Cash" means-

(a) coins and notes in any currency,

(b) postal orders,

officer) สามารถทำการยึดหรืออายัดเงินดังกล่าวถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นเงินของผู้ก่อการร้าย¹²² และกำหนดให้เจ้าหน้าที่สามารถกระทำการยึดหรืออายัดไว้ไม่เกิน 48 ชม.¹²³ ทั้งนี้สามารถที่จะขยายเวลาในการอายัดเงินนั้นไว้โดยคำสั่งศาล แต่ศาลจะมีคำสั่งคราวหนึ่งเกินกว่า 3 เดือนนับแต่วันที่มีคำสั่งไม่ได้ และในกรณีที่มีการขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดต่อไปอีก รวมกันแล้วเกินกว่า 2 ปีนับแต่วันที่มีคำสั่งครั้งแรกไม่ได้¹²⁴ ทั้งนี้โดยต้องมีการแจ้งต่อบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบถึงคำสั่งนั้น¹²⁵ ในกรณีที่ศาลจะมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเงินดังกล่าวต่อไปได้ต้องแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเจตนาให้นำเงินนั้นไปใช้เพื่อการก่อการร้าย หรือประกอบด้วยทรัพย์สินขององค์กรซึ่งเป็นองค์กรก่อการร้ายต้องห้าม หรือเป็นทรัพย์สินที่มุ่งหมายไว้เป็นทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย และต้องแสดงถึงเหตุอันสมควรในการที่อายัดต่อไปนั้นเพื่อที่จะนำตัวบุคคลกับเงินมาสอบสวนหรือเพื่อนำไปสู่การดำเนินการตามกฎหมาย

บทบัญญัติดังกล่าวนี้ได้กำหนดถึงมาตรการในการริบเงินของผู้ก่อการร้ายด้วย โดยกำหนดให้ในขณะที่เงินนั้นถูกอายัดอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายนี้ เจ้าหน้าที่สามารถร้องขอต่อ

(c) cheques of any kind, including travellers' cheques,

(d) bankers' drafts,

(e) bearer bonds and bearer shares, found at any place in the United Kingdom.

¹²² Section 2 (1) An authorised officer may seize any cash if he has reasonable grounds for suspecting that it is terrorist cash.

¹²³ Section 3 (1) While the authorised officer continues to have reasonable grounds for his suspicion, cash seized under this Schedule may be detained initially for a period of 48 hours.

¹²⁴ Section 3 (2) The period for which the cash or any part of it may be detained may be extended by an order made by a magistrates' court or (in Scotland) the sheriff; but the order may not authorise the detention of any of the cash-

(a) beyond the end of the period of three months beginning with the date of the order, and

(b) in the case of any further order under this paragraph, beyond the end of the period of two years beginning with the date of the first order.

¹²⁵ Section 3(4) An order under sub-paragraph (2) must provide for notice to be given to persons affected by it.

ศาลให้พิจารณามีคำสั่งให้ริบเงิน ถ้าเป็นที่พอใจของศาลว่าเป็นเงินของผู้ก่อการร้าย โดยสามารถริบได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งแล้วแต่ว่าจะพิจารณาได้ความเช่นใด¹²⁶

นอกจากนี้แม้จะมีการยึดหรืออายัดเงินของผู้ก่อการร้ายไว้ได้ แต่ในบางกรณีกฎหมายก็ให้อำนาจเพิกถอนการยึดอายัดนั้นได้ โดยศาลเป็นผู้เพิกถอนจากการยื่นคำร้องของบุคคลที่ถูกยึดหรืออายัดนั้น หากเป็นที่พอใจต่อศาลว่า เงื่อนไขในการที่จะยึดหรืออายัดไว้ นั้น ไม่มีอยู่ต่อไป¹²⁷ หรือโดยเจ้าหน้าที่หลังจากที่ได้มีการแจ้งต่อศาลที่ได้มีคำสั่งยึดอายัดแล้ว ทำการเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน ถ้าเป็นที่พอใจว่าการยึดอายัดเงินนั้น ไม่มีอำนาจกระทำอีกต่อไป¹²⁸ พร้อมทั้งกำหนดต่อไปอีกว่า ในกรณีที่มีการยึดอายัดข้างต้นไปแล้ว ผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นเจ้าของเงินอาจร้องขอต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดอายัดเงินนั้น¹²⁹ ถ้าความปรากฏแก่ศาลตามการพิจารณาว่า เงินนั้นเป็นของผู้ที่อ้างตัวว่า

---

¹²⁶ Section6(1) While cash is detained under this Schedule, an application for the forfeiture of the whole or any part of it may be made-

(a) to a magistrates' court by the Commissioners of Customs and Excise or an authorised officer...

(2) The court or sheriff may order the forfeiture of the cash or any part of it if satisfied that the cash or part is terrorist cash.

¹²⁷ Section5(1) This paragraph applies while any cash is detained under this Schedule.

(2) A magistrates' court or (in Scotland) the sheriff may direct the release of the whole or any part of the cash if satisfied, on an application by the person from whom it was seized, that the conditions in paragraph 3 for the detention of cash are no longer met in relation to the cash to be released.

¹²⁸ Section5(3) A authorized officer or (in Scotland) a procurator fiscal may, after notifying the magistrates' court, sheriff or justice under whose order cash is being detained, release the whole or any part of it if satisfied that the detention of the cash to be released is no longer justified.

¹²⁹ Section9(1) A person who claims that any cash detained under this Schedule, or any part of it, belongs to him may apply to a magistrates' court or (in Scotland) the sheriff for the cash or part to be released to him.

เป็นเจ้าของจริง ศาลก็จะมีคำสั่งเพิกถอนให้เงินนั้นกลับไปเป็นของเขาตามเดิม¹³⁰ ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งให้ริบเงินที่ได้มีการยึดหรืออายัดนั้น ผู้ที่เป็นเจ้าของเงินนั้นสามารถทำคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้มีการชดเชย¹³¹ ทั้งนี้ขึ้นกับกรณีว่าเป็นการยึดหรืออายัดโดยใคร เช่น ถ้าเป็นการยึดหรืออายัดโดยเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ก็เป็นผู้รับผิดชอบค่าชดเชยนั้น¹³²

นอกจากนี้ยังมีการแก้ไขเรื่องของฐานความผิดตามมาตรา 54(1) และ (2) ของ Terrorism Act 2000 ซึ่งเป็นเรื่องการจัดหาและการรับการฝึกซึ่งอาวุธ วัตถุระเบิด อาวุธนิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพหรืออาวุธเคมี โดยให้หมายรวมถึงการจัดหาหรือรับการฝึกซึ่งวัตถุหรืออาวุธกัมมันตรังสีที่ทำขึ้นหรือประยุกต์ขึ้นเพื่อสั่งการทำงานของวัตถุกัมมันตรังสีใดๆ¹³³

3.2.3 มาตรการทางกฎหมายตาม The Prevention of Terrorism Act 2005

The Prevention of Terrorism Act 2005 เป็นการแก้ไขบทกฎหมายในส่วนที่ 4 ของ Anti-Terrorism, Crime and Security Act 2001 ใน Part 4 เป็นเรื่องการเข้าเมืองและการลี้ภัย (Immigration and Asylum) ซึ่งอยู่ในส่วนของการสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้ายสากล (Suspected

---

¹³⁰ Section9(3) If it appears to the court of sheriff concerned that-under whose order cash is being detained, release the whole or any part of it if satisfied that the detention of the cash to be released is no longer justified.

(c) the cash claimed belongs to him, the court or sheriff may order the cash to be released to the applicant.

¹³¹ Section10(1) If no forfeiture order is made in respect of any cash detained under this Schedule, the person to whom the cash belongs or from whom it was seized may make an application to the magistrates' court or (in Scotland) the sheriff for compensation.

¹³² Section10(8) If the cash was seized by an immigration officer, the compensation is to be paid by the Secretary of State.

¹³³ 120 Weapons training for terrorists

(1) In section 54(1) and (2) of the Terrorism Act 2000 (weapons training for terrorists), after paragraph (a) insert-

“(aa) radioactive material or weapons designed or adapted for the discharge of any radioactive material.”.

international terrorists) โดยสาระสำคัญในการแก้ไขจะเป็นการใช้คำสั่งในการควบคุม (Control order) กับผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้ก่อการร้าย ไม่ว่าจะเป็นคนสัญชาติอังกฤษหรือคนชาติอื่น และไม่ว่าจะเป็นการก่อการร้ายภายในหรือการก่อการร้ายสากล¹³⁴ พิจารณาได้ดังนี้

1. การใช้คำสั่งควบคุม (Control Orders)

คำสั่งควบคุม (Control orders) นี้จะเป็นคำสั่งต่อบุคคลโดยกำหนดภาระหน้าที่บางอย่าง เพื่อป้องกันประชาชนจากความเสี่ยงจากการก่อการร้าย¹³⁵ โดยผู้สามารถออกคำสั่ง ได้แก่

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ออกคำสั่งเรียกว่า Non-derogating control order หรือ

(2) ศาล ออกคำสั่งเรียกว่า Derogating control order

ศาลจะเป็นผู้มีคำสั่งจากการร้องขอโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในการกำหนดภาระหน้าที่ซึ่งบุคคลจะต้องปฏิบัติจะต้องเป็นภาระหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรือศาลเห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือห้ามมิให้บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ในการกำหนดภาระหน้าที่นี้ สามารถกำหนดได้หลายกรณี เช่น การกำหนดห้ามครอบครองหรือใช้วัตถุสิ่งของใดๆ การห้ามการใช้บริการหรือดำเนินกิจกรรมบางอย่าง การห้ามสมาคมหรือติดต่อสื่อสารกับบุคคลใดหรือบุคคลทั่วไป หรือ การห้ามการเดินทางจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง หรือภายในราชอาณาจักรอังกฤษ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เป็นต้น

กรณีที่ถูกกฎหมายให้อำนาจแก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในการออกคำสั่งควบคุมนี้ (Non-derogating control order)¹³⁶ ต้องพิจารณาว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำการหรือเคยกระทำการที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายและพิจารณาความจำเป็น เพื่อป้องกันประชาชนจากความเสี่ยงจากการก่อการร้าย จึงจะสามารถออกคำสั่งดังกล่าว เพื่อกำหนดหน้าที่ให้แก่

¹³⁴ <<http://www.homeoffice.gov.uk/security/terrorism-and-the-law/prevention-of-ter...>>Oct 05.

¹³⁵ Section1(1) In this Act “control order” means an order against an individual that imposes obligations on him for purposes connected with protecting members of the public from a risk of terrorism.

¹³⁶ Section2(3) A control order made by the Secretary of State is called a non-derogating control order.

บุคคลนั้น¹³⁷ ในกรณีที่บุคคลนั้นถูกดำเนินการตามคำสั่งที่ศาลเป็นผู้ออกอยู่แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ก็สามารถที่จะมีคำสั่งควบคุมได้อีกเช่นกัน ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า หลังจากศาลตัดสินใจว่าคำสั่งที่ศาลออกไปนั้นควรที่จะทำการยกเลิก และในขณะที่ผลของการล้มเลิกคำสั่งเลื่อนไปโดยวัตถุประสงค์ที่จะให้โอกาสแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ตัดสินใจจะใช้อำนาจในการออกคำสั่งควบคุมบุคคลนั้นหรือไม่¹³⁸ คำสั่งควบคุมที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะมีผลเป็นเวลา 12 เดือน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง แต่สามารถที่จะออกคำสั่งใหม่อีกได้ เมื่อพ้นเวลาดังกล่าว แต่โดยปกติมักจะมีการกำหนดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในคำสั่งดังกล่าว¹³⁹ การออกคำสั่งใหม่ อาจมีการแก้ไขภาวะผูกพันที่กำหนดไว้หรือไม่ก็ได้ โดยการออกคำสั่งรัฐมนตรีว่าการ

---

¹³⁷ Section2(1) The Secretary of State may make a control order against an individual if he-

- (a) has reasonable grounds for suspecting that the individual is or has been involved in terrorism-related activity; and
- (b) considers that it is necessary, for purposes connected with protecting members of the public from a risk of terrorism, to make a control order imposing obligations on that individual.

¹³⁸ Section2(2) The Secretary of State may make a control order against an individual who is for the time being bound by a control order made by the court only if he does so-

- (a) after the court has determined that its order should be revoked; but
- (b) while the effect of the revocation has been postponed for the purpose of giving the Secretary of State an opportunity to decide whether to exercise his own powers to make a control order against the individual.

¹³⁹ Section2(4) A non-derogating control order-

- (a) has effect for a period of 12 months beginning with the day on which it is made; but
- (b) may be renewed on one or more occasions in accordance with this section.

(5) A non-derogating control order must specify when the period for which it is to have effect will end.

กระทรวงการต่างประเทศจะพิจารณาว่ามีความจำเป็นหรือไม่ เพื่อที่จะป้องกันประชาชนจากการเสี่ยงภัยในการก่อการร้ายโดยจะต้องกำหนดภาวะผูกพันต่อบุคคลนั้นต่อไป และพิจารณาว่าการมีคำสั่งต่อไปนั้นมีความจำเป็นเพื่อป้องกันหรือห้ามมิให้บุคคลนั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย¹⁴⁰

การออกคำสั่งควบคุมโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศนี้ ต้องถือว่าเป็นข้อยกเว้น กล่าวคือ โดยหลักศาลจะเป็นผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งดังกล่าวโดยการร้องขอจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แต่กฎหมายก็เปิดช่องไว้ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศพิจารณาว่ามีความจำเป็นเร่งด่วน และมีเหตุผลเพียงพอซึ่งเห็นว่า ถ้ามีเวลาเพียงพอในการร้องขอต่อศาล ศาลก็จะอนุญาตตามที่ร้องขอนั้น¹⁴¹ ก็สามารถที่จะออกคำสั่งควบคุม เช่นว่า ไปก่อนได้ เมื่อออกคำสั่งไปแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็มีหน้าที่ที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาล โดยทันที เพื่อให้ศาลได้ทำการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยศาลจะต้องเริ่มพิจารณาไม่เกินกว่า 7 วันนับแต่วันที่ให้มีคำสั่ง¹⁴²

---

¹⁴⁰ Section2(6) The Secretary of State may renew a non-derogating control order (with or without modifications) for a period of 12 months if he....

¹⁴¹ Section3(1) The Secretary of State must not make a non-derogating control order against an individual except where-

(a) having decided that there are grounds to make such an order against that individual, he has applied to the court for permission to make the order and has been granted that permission;

(b) the order contains a statement by the Secretary of State that, in his opinion, the urgency of the case requires the order to be made without such permission.

¹⁴² Section3(3) Where the Secretary of State makes a non-derogating control order against an individual without the permission of the court-

(a) he must immediately refer the order to the court; and

(b) the function of the court on the reference is to consider whether the decision of the Secretary of State to make the order he did was obviously flawed.

(4) The court's consideration on a reference under subsection(3)(a) must begin no more than 7 days after the day on which the control order in question was made.

ในกรณีการออกคำสั่งโดยศาลนั้น จะต้องมีการร้องขอโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเมื่อได้รับคำร้องขอ ศาลก็จะเปิดการไต่สวนคำร้องโดยทันที¹⁴³ ในการไต่สวนคำร้องศาลจะมีคำสั่งก็ต่อเมื่อความปรากฏแก่ศาลว่า มีหลักฐานที่สามารถทำให้ศาลเชื่อได้อย่างแน่นอนว่าบุคคลกระทำหรือได้กระทำการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย และมีเหตุอันควรเชื่อว่า การกำหนดภาวะใดๆต่อบุคคลมีความจำเป็นเพื่อป้องกันประชาชนจากการเสี่ยงภัยในการก่อการร้าย ถ้าศาลเห็นควรก็จะเปิดการพิจารณาครบองค์คณะเพื่อยืนยันการตัดสินใจว่าควรจะมีคำสั่งดังกล่าว ในกรณีที่ศาลพิจารณาคำสั่งควบคุมที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ศาลอาจยื่นหรือแก้คำสั่ง หรือศาลอาจมีคำสั่งเพิกถอนออกคำสั่งนั้น คำสั่งควบคุมบุคคลที่ออกโดยศาลจะสิ้นสุดเมื่อครบกำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่มิคำสั่ง (อายุคำสั่งของศาล มีกำหนดเวลานับกว่าอายุคำสั่งที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ เนื่องจากอาจเป็นเพราะในกรณีคำสั่งที่ออกโดยศาลนี้ สามารถออกคำสั่งที่กระทบกับสิทธิเสรีภาพตาม Article 5 ของ Human Rights Convention ได้ในขณะที่ไม่สามารถกระทำได้ในกรณีของคำสั่งที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ)¹⁴⁴ เมื่อครบ 6 เดือนแล้วศาลอาจมีคำสั่งต่อไปได้โดยต้องมีการทำคำร้องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ โดยอาจยื่นตามคำสั่งเดิมหรือมีการแก้ไขก็ได้ ซึ่งคำสั่งใหม่นี้ก็จะมีอายุ 6 เดือน

2. การจับและคุมขังในขณะที่ร้องขอคำสั่งควบคุม (Arrest and detention pending derogating control order)

กฎหมายนี้ได้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่อาจจับหรือคุมขังบุคคล ถ้าได้มีการทำคำร้องต่อศาลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ เพื่อออกคำสั่งควบคุมแล้ว (จะต้องเป็นกรณีที่เป็น

¹⁴³ Section4(1) On an application to the court by the Secretary of State for the making of a control order against an individual, it shall be the duty of the court-

(a) to hold an immediate preliminary hearing to determine whether to make a control order imposing obligations that are or include derogating obligations.....

¹⁴⁴ Section1(2) The power to make a control order against an individual shall be exercisable-

(a) except in the case of an order imposing obligations that are incompatible with the individual's right to liberty under Article 5 of the Human Rights Convention, by the Secretary of State; and

(b) in the case of an order imposing obligations that are or include derogating obligations, by the court on an application by the Secretary of State.

คำสั่งที่ออกโดยศาล(derogating control order)ได้เท่านั้น) และเจ้าหน้าที่ตำรวจพิจารณาว่า จำเป็นต้องจับและควบคุมตัวไว้เพื่อแน่ใจว่าจะสามารถแจ้งคำสั่งดังกล่าวได้ แต่ถ้าไม่จับไว้ก็อาจหาตัวไม่พบ โดยเมื่อทำการจับกุมแล้วต้องนำตัวไปไว้ในสถานที่ที่เหมาะสม (ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกำหนดไว้) ตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นควรโดยเร็วเท่าที่จะกระทำได้¹⁴⁵ ซึ่งสามารถควบคุมตัวไว้ไม่เกิน 48 ชม. นับแต่จับกุมแต่ถ้าศาลพิจารณาเพื่อให้แน่ใจว่าเมื่อจะต้องแจ้งคำสั่งต่อบุคคลนั้นจะไม่สามารถกระทำได้อัปถ่ายเขาไป จำเป็นต้องควบคุมตัวไว้ ศาลก็สามารถมีคำสั่งให้ขยายเวลาควบคุมตัวออกไปได้ แต่ไม่เกิน 48 ชม. แต่อำนาจในการควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้จะสิ้นสุดไปทันที เมื่อศาลมีคำสั่งกำหนดภาระที่เขาต้องปฏิบัติตาม หรือถ้าศาลยกคำร้องตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศยื่นมาเขาก็จะถูกปล่อยตัวทันที¹⁴⁶

---

¹⁴⁵ Section5(1) A constable may arrest and detain an individual if-

(a) the Secretary of State has made an application to the court for a derogating control order to be made against that individual ;and

(b) the constable considers that the individual's arrest and detention is necessary to ensure that he is available to be given notice of the order if it is made.

(2) A constable who has arrested an individual under this section must take him to the designated place that the constable considers most appropriate as soon as practicable after the arrest...

¹⁴⁶ Section5(3) An individual taken to a designated place under this section may be detained there until the end of 48 hours from the time of his arrest.

(4) If the court considers that it is necessary to do so to ensure that the individual in question is available to given notice of any derogating control order that is made against him, it may, during the 48 hours following his arrest, extend the period for which the individual may be detained under this section by a period of no more than 48 hours.

(5) An individual may not be detained under this section at any time after-

(a) he has become bound by a derogating control order made against him on the Secretary of State's application; or

(b) the court has dismissed the application.

3. การสืบสวนสอบสวนความผิดอาญาหลังจากมีคำสั่งควบคุมแล้ว

มาตรการนี้จะถูกนำมาใช้ก็ต่อเมื่อปรากฏต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับ การกระทำใดๆ ที่บุคคลต้องสงสัยได้กระทำนั้นอาจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการใดๆ ที่อาจเป็นการก่อการร้ายและการปฏิบัติการเช่นว่านั้น ควรจะได้รับการสืบสวนสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ¹⁴⁷

เนื่องจากในการกระทำใดๆ ที่ถูกสงสัยนั้น ในตัวเองอาจไม่ได้เป็นความผิดใดๆ เพียงแต่ การกระทำเหล่านั้น ก็เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติการก่อการร้ายที่เตรียมการไว้ แต่ถ้าพิจารณาจากการกระทำว่ามีลักษณะเป็นความผิดและอาจเป็นส่วนหนึ่งของการก่อการร้ายแล้ว ดังนั้นจึงควรได้รับการสืบสวนสอบสวนโดยทันที โดยก่อนที่จะมีคำสั่งหรือร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งควบคุมผู้ใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทำการปรึกษาร่วมกับหัวหน้าตำรวจว่า มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจนในการที่จะฟ้องคดีกับผู้นั้นเกี่ยวกับการกระทำความผิดก่อการร้ายหรือไม่¹⁴⁸ และในกรณีที่มีการออกคำสั่งควบคุมแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแจ้งต่อหัวหน้าตำรวจว่า ได้มีการออกคำสั่งดังกล่าวแล้วเพื่อให้เตรียมการว่า ในการสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดก่อการร้ายของผู้นั้น เพื่อการฟ้องคดี อยู่ภายใต้การตรวจหรือพิจารณาในระหว่างเวลาที่คำสั่งควบคุมมีผลบังคับอยู่ ทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถทำการฟ้องคดีได้ทันทีที่กระทำได้¹⁴⁹ ในกรณีที่ผู้นั้นฝ่าฝืนคำสั่งควบคุมโดยปราศจาก

¹⁴⁷ Section8(1) This section applies where it appears to the Secretary of State-

(a) that the involvement in terrorism-related activity of which an individual is suspected may have involved the commission of an offence relating to terrorism; and

(b) that the commission of that offence is being or would fall to be investigated by a police force.

¹⁴⁸ Section8(2) Before making, or applying for the making of, a control order against the individual, the Secretary of State must consult the chief officer of the police force about whether there is evidence available that could realistically be used for the purposes of a prosecution of the individual for an offence relating to terrorism.

¹⁴⁹ Section8(3) If a control order is made against the individual the Secretary of State must inform the chief officer of the police force that the control order has been made and that subsection(4) applies.

(4) It shall then be the duty of the chief officer to secure that the investigation of the individual's conduct with a view to his prosecution for an offence relating to terrorism is kept under review through out the period during which the control order has effect.

เหตุยกเว้นโทษ ผู้ที่กระทำความผิดและมีโทษตามกฎหมาย¹⁵⁰ นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดในเรื่องของการอุทธรณ์การออกคำสั่งดังกล่าว และการอุทธรณ์คำพิพากษาที่ลงโทษในการกระทำความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งควบคุมดังกล่าวด้วย

---

¹⁵⁰ Section 9(1) A person who, without reasonable excuse, contravenes an obligation imposed on him by a control order is guilty of an offence.